

I.L. Bryn 50 år

1949-1999

- Trim
- Fotball
- Håndball
- Friidrett

FORORD

Det er 25 år sidan ein hadde ei historisk oppsummering for I.L. Bryn. I 1974 vart det laga eit enkelt jubileumsskrift med ein del opplysningar om det som hadde skjedd dei første 25 åra i laget si historie.

Sidan 1974 har det hendt mykje i laget, mange personar har gjort ein stor innsats, andre har gjort litt. Det har vore 25 år med ei rivande utvikling på dei fleste område i samfunnet, og ikkje minst innan idretten. Desse åra har det vore mange store dagar for laget, men det har også vore tunge dagar både for leiarar, trenarar og aktive.

Gode idrettsprestasjonar lever ei tid. Det blir snakka om dei når personane som var med, lever, men så vert det gløymt. Nye prestasjonar vert oppnådde og tek over plassen. Enno lettare er det å gløyme all den innsatsen som ligg bak og som det ikkje står om i avisene eller visest i resultatlistar og tabellar. Det er viktig at vi for ettertida tek mest muleg vare på det som har skjedd i idrettslaget frå starten og fram til i dag. Det er dette vi prøver i dette jubileumsskriftet som blir noko meir omfattande enn det for 25 år sidan. Vi har henta opplysningar om hendingar og personar frå møteprotokollar, årsmeldingar, frå samtalar med personar som hugsar/var med, og noko har vi henta frå avisene, mest Romsdals Budstikke.

Mykje har kome med, men det manglar sikkert også ein del. Dersom du som lesar, meiner at det er vesentlege manglar eller feil, ber vi om at redaksjonen for melding om dette. Det kan vere aktuelt å kome med eit nytt og enno betre oppdatert opplag om ikkje alt for lenge.

Vi takkar alle som har hjelp oss med opplysningar, tekst og bilde.

Brynhallen, 20.11.99

Brynjulf Hustad

Jo Petter Nerlandsrem

Sigmund Julshamn

Idrettslaget Bryn 1949-1999

Da 2. verdenskrig var slutt og det var fred i landet vårt, var det mange som kom sammen og startet nye idrettslag. Men det var det heller snau med idrettstilbud for ungdommen som bodde på Vevang, Sandblåst og Skotten. Det fantes verken idrettslag eller idrettsplass. Men helt fritt for idrettslige aktiviteter var det nok ikke. På mange steder rundt om samlet ungdommen seg på dyrka mark for å sparke fotball. Den gangen var det aktive fotballag både på Lyngstad, Farstad og Hustad, så det hendte flere ganger at fotballinteressert ungdom fra Vevang/Sandblåst/Skotten møtte lag fra andre steder i nærområdet.

Alfred Johnsen, Bryns første formann

*"Den første kaptein på havbrynets skute
Sir Alfred – i dag slått til admiral.
Fast til rors mellom skjæra der ute....."*

Alfred Johnsen fra Vevang var en av de som ikke uten videre kunne se på at ungdommen manglet idrettstilbud. Han forsto nok mer enn de fleste hvor viktig idretten var for ungdommen, og han gjorde mer enn å tenke og prate.

Og han fikk satt tankene sine ut i livet. Grønmjølstjønnna mellom Sandblåst og Skotten hadde vært den ideelle idrettsplass i Johnsens tanker en stund. Dette området sto til vanlig under vann hele året, og om vinteren ble området flittig brukt som skøytebane. Alfred Johnsen var klar over at det skulle ikke så veldig mye arbeid til for å få området tørrlagt, og da ville en få et stort fint areal til opparbeiding som idrettsplass.

Etter nærmere samtale med Alf Strømsholm, som også var fra Vevang, kom de to fram til at en skulle kalle inn til møte på Skotten skole for å forsøke danne et idrettslag. En gang i juli 1949, (kort referat i Budstikka av 18/7) møttes disse to og mange andre entusiaster fra området fram. Interessen for Johnsens tanke om å starte et idrettslag var stor, og Alfred Johnsen ble den selvskrevne første formann for det nye idrettslaget,

som fikk navnet BRYN. Dette måtte sjølsagt være et navn som hadde tilknytning til kysten og storhavet. Havbryn kunne ikke brukes, for det hette allerede ungdomslaget på Vevang.

Fellesmøtet på Skotten "besluttet å kjøpe 50 mål grunn ved Grønmjølstjønnna for opparbeidelse av et sentralbaneanlegg for idrett i dette distriktet. Det første konstituerende møte ble holdt på Skotten skole den 24. juli 1949.

Det første styret fikk denne sammensetningen:

Alfred Johnsen, formann

John Breivik, nestformann

Gunvald Sandblåst, kasserer

Styremedlemmer:

Nils Sandvik og Alf Strømsholm.

Innkjøp av jord var den viktigste saken på møtet, og det ble enstemmig vedtatt å kjøpe Grønmjølstjønnna. Det ble også bestemt at laget skulle melde seg inn i idrettskretsen så vel som idrettsforbundet. Laget ble opptatt i Romsdal Idrettskrets 9. august 1949 og i Norges Idrettsforbund 15. august samme året.

Lovene ble lagt fram og godkjent på årsmøtet 15. januar 1950. Første året hadde laget 54 medlemmer, og inntekten av medlemskontingenten var kr 242.-. Utgiftene ble kr 244.-, altså et underskudd på 2 kroner. Det ble også på samme møte søkt om tippemidler til utbygging av idrettsplassen.

Etter det første møtet skjedde ting fort.

Gardbrukerne på Skotten var svært positive til tanken om idrettsplass på Grønmjølstjønnna.

Den 11. november 1949 var kjøpekontrakten skrevet og skjøtet undertegnet. BRYN fikk kjøpe 34,4 dekar til kr 100.- pr dekar. For å betale kjøpet, fikk laget låne kr 2500.- av ungdomslaget på Skotten. Kort tid etter at jordkjøpet var i orden, tok grøftingen til. Det ble startet med å ta en kanal nordvestover mot Skotheimsvik. Fallet var lite, slik at kanalen etter hvert ble svært dyp utover.

Folk stilte opp og var svært så ivrige for å være med på dette arbeidet, og det hele gikk greit i begynnelsen. Folk sto på, møtte opp med spader og etter en stund var faktisk fotballbanen ferdig grøftet. Men så skjedde det som kunne gjøre mange motløse. Etter et forrykende uvær blåste alle grøftene igjen og det var bare å ta til på nytt.

I 1950 fikk laget kr 10.000.- i tippemidler. Det var mye penger den gangen, og mange lag rundt om var nok misunnelige. Fylkesmann Olav Oksvik hadde vært med og talt Bryns sak i departementet. Det fikk helt soleklart innvirkning på beløpets størrelse. Samme år fikk BRYN bevilget kr 500.- fra Kornstad kommune. Vevang lå den gangen i Kornstad kommune. I tillegg fikk laget kr 2125.- i bidrag til kanalen fra Landbruksselskapet.

Det var først og fremst fotballbane det ble satset på å få ferdig i første omgang. Hele anlegget skulle nemlig fullt ferdig bestå av 2 fotballbaner, løpebane og håndballbane.

*"Alfred, da du hadde styrt unna alle båer og skjer
Og var kommen i rommeleg sjø,
Da ga du ein annan jektskipper roret
PEDER SANDBLÅST lot aldri din kongstanke
dø....."*

De første åra var Alfred Johnsen formann (1949, 1950 og 1951), og alle pengene og kreftene ble brukt på å få ferdig fotballbanen. Det var heller skralt med idrettsaktiviteten, men litt fotball ble det nok spilt. Det var først i 1952 at det ble skikkelig fart over fotballen. Banen var nå omtrent ferdig. Dette året ble Peder Sandblåst formann, og han gikk sterkt inn for å få i stand et fotballag. Regnskapet det året viste at det ikke bare ble tenkt fotball. Første kula som Bryn anskaffet, ble kjøpt inn i 1952.

Regnskapet viser også at det i august 1953 hadde vært fotballkamp på Skotten. Inntekta ble kr 32,28. Kassaboka viser også at virksomheten i laget økte sterkt. Dansefest på Farstad ga kr

156,66 i overskudd, og senere det året fikk laget kr 890.- i inntekt fra et marked på samme sted. Samme året fikk laget kr 4000.- i tippemidler og kr 500.- fra Hustad kommune.

I 1953 ble det for første gang kjøpt drakter til fotballaget. Settet kom på kr 359.- Det var 104 medlemmer i laget det året. Til å begynne med var medlemmene bare fra Vevang, Sandblåst og Skotten, men etter hvert kom også Farstad med og senere Hustad og Nerland. Medlemskontingenten i 1953 var følgende: Under 14 år kr 0,50, mellom 14 og 17 år måtte alle betale kr 1.- og over 17 år var kontingenten kr 3.-.

Selv om fotballbanen ikke ble ferdig før i 1952-53, ble de med det samme satset på videre utbygging. Grøfting og planering av en bane lenger sørvest, ble påbegynt i 50-åra. Det ble dessuten arbeidet med planer om garderobe og dusj. Det lille skuret som sto ved banen, var alt for lite til garderobe. Faktisk måtte de aktive skifte i busser, bak høyhesjer eller bak haugen på den andre siden av veien.

Bryn stadion ble altså ikke bygd på en dag. Selv om en meldte inn laget i 1949, gikk det likevel flere år før en kunne innvie fotballbanen. Skikkelig trening kom en ikke i gang med før i 1952. Det året kunne en også arrangere flere treningskamper. Den første på heimebane var mot Eide i.l. sitt b-lag og Bryn tapte hele 2-7. I august 1953, da en hadde kjøpt inn det første draktsettet, ble også laget meldt inn i serie. Inntil da hadde BRYN benyttet gamledraktene til "Stemsgutta". "Stemsgutta" var en sammenslåing av laga på Hustad og Farstad, men unionen gikk i stå allerede i 1951 slik at flere av spillerne på Stemsgutta etter hvert kom med i BRYN. Og fra 1954 spilte så BRYN i 4. divisjon, den laveste divisjonen den gang. I samme divisjon var disse laga med: Bud, Lyngstad, Frode, Fræna, Rausand, Eidsvåg og Vågstranda. BRYN kom det året om lag midt på tabellen. I -54 besøkte også laget Rindal på en sommerturnering. I 1955 var de samme en tur til Trondheim der de spilte mot Charlottenlund og Rapp.

Fotballaget i midten av 50-åra. Bildet er fra turen til Rindal bak fra v: Kåre Lindseth, Knut Frantsnes, Oddmund Moi, Ove Farstad, Harald Breivik, Henry Breivik. I midten fra v: Iver Sandblåst, Otto Eidem (Gjestespiller/EIL), Oluf Baggen. Foran fra v: Håkon Sandblåst, Peder Sandblåst og Kåre Farstad.

På årsmøtet i desember 1955 ble Lars Lillevevang valgt til formann. Møtet valgte også styre for friidrett samt barne- og ungdomsutvalg for første gang. Det ble også valgt oppmann for fotball og formann i handballgruppa. Regnskapet viste at det var vinteridrett på laget sitt program dette året. Det var innkjøpt premier og diplomer til skirenn.

I 1956 startet en for alvor med å skaffe penger til garderobes og dusj. Laget fikk 3000,- kr fra Norsk Folkehjelp. Hustad kommune bevilget kr 2000,-. Disse pengene ble benyttet til å bygge det garderobe- og dusjanlegget som ble brukt helt til begynnelsen av 80-åra. Til videre arbeid med ny fotballbane og løpebane, fikk lage kr 7000,- i tippemidler. Fotballbanen ble grøftet og planert, og løpebanen grovplanert.

Iver Sandblåst var formann i 1957 og Ove Farstad året etter. Det ble nå for alvor gjort forsøk på å få i gang en håndball-lag. Resultatet ble heller dårlig. Dette året fikk BRYN for første gang forespørsel om å arrangere friidrettstevne. Friidrettsgruppa avviklet NM i hopp uten tilløp vinteren 1958.

Peder Sandblåst tok i 1957 opp tanken om en pokalturnering. En fotballspiller får sjelden noe trofè han kan se tilbake på etter sin karriere. Dette ble på en måte forspillet til tradisjonen med BRYNCUPEN.

I årene som fulgte skjedde det meste på det idrettslige plan. Det var stor aktivitet innen fotball og mer spredt når det gjaldt friidrett. Men på utbyggingsfronten var det roligere. Det virket som styret samlet penger og krefter til ny innsats. Formenn i 1959 og 1960 var Einar Orø og Knut Frantsnes.

*Herlof – ditt navn skal for alltid stå skrevet
med gullskrift i Bryn stadion si søge.
Din innsats, ditt verk, din ånd og din loge
Skal for evig lik ein fakkell – brenne og beve
I håp om at etterslekta skal leve
og bruke den arv du i Bryn dei har gitt*

Det ble fart igjen i planene da Herlof Farstad ble formann i 1962. Han hadde også fungert som formann da Knut Frantsnes var bortreist i 1961.

*Vi hadde ein bane, ja, det fanst ikkje i Noreg like
etter kva gjestane sa.
Frå torvehole, hengemyr, potetåker og til dike,
og kva vi enn gjorde vart han ikkje bra.....*

I 1963 ble det holdt styremøte der utbygging av anlegget med grasbane og løpebane ble drøftet. Laget hadde fått kr 13.500,- i tippemidler til dette formålet. Firmaet Farstad og Sunde fikk anbudet, og arbeidet ble satt i gang høsten 1963. Finplaneringen på grasbanen ble ikke ferdig før våren 1964.

Fire brødre på samme lag fra først på 60-tallet. Stående fra v: Herlof Farstad, Larsen (Hustad leir), Oddmund Moi, Egil Heimen, Bjarne Farstad, Jan Sandblåst. På kne fra v: Oddbjørn Flønes, Per Skotheim, Ove Farstad, Leif Farstad, Brynjulf Hustad og Gudmund Farstad.

Regnskapet viste nå at interessen for hjemmekampene vokste. På enkelte kamper kunne inntekten være mellom 3- og 400 kr. Størst inntekt ga hjemmekampen mot Nord-Gossen, nemlig kr 414.- I 1963 hadde laget en inntekt på kr 7.884.-, av dette hadde kr 3200.- kommet inn på fest, mens resten var kampinntekter.

Høsten 1964 ble det kjøpt inn grasklipper, og den kom i bruk våren etter. Styret vedtok at det på årsmøtet skulle deles ut en minneplakett til tidligere aktive enten det dreide seg om administrative eller idrettslige bragder.

Samme året vedtok styret å dele ut minneplaketter til personer som hadde gjort en stor innsats for laget.

Disse har fått plaketten:

Alfred Johnsen, Knut Frantsnes, Bjarne Gaustadnes, Peder Sandblåst, Håkon Sandblåst, Ove Farstad og Herlof Farstad.

Herlof Farstad sørget også for at det ble mer attraktivt å spille fotball ved å innføre medaljer for antall spilte kamper. Gull for 200, sølv for 150 og bronse for 100. Likeledes fikk de som spilte mer enn 250 kamper en stor statuett av en fotballspiller – med inngraving av navn og antall spilte kamper. Senere er det også blitt trofè for både 400 og 500 spilte kamper

*Vi veit du ser fram til at fleire må timast
den glede å yte for idrett og vie sin tid,
til sunnhet for ungdom, for kropp og for sjel
For laget, for bygda for samhald og idrettslig
fred.....*

Brynjulf Hustad avløste Herlof som formann på årsmøtet i desember 1964. Sommeren 1965 ble preget av at laget nå hadde fått grasbane. Det hadde blitt en grasmatte som ble betegnet som den beste i fylke. Før den store åpningsdagen - 4. juli – ble det kjøpt inn nye målstenger samt flaggstenger. Dette ble åpningscupen, BRYNCUPEN – som ble en mangeårig tradisjon på Bryn stadion

med deltakende lag både fra Sunnmøre og Nordmøre. Åpningen ble derimot en stor fest med hyldningstaler og hornmusikk. Inntekten på åpningsturneringen ble på hele kr 7230.- De samlede inntekter og utgifter det året kom opp i kr 19.000.-

Årsmøtet 1966 valgte igjen Herlof Farstad som formann etter at Brynjulf hadde sittet i to år. Den "nye" formannen satset igjen på videre utbygging av anlegget. Først ble det plantet en del trær rundt banen for å oppnå bedre livd. Videre skulle den endelige opparbeiding av løpebanen og halvsirklene bak mål ta til. Det ble igjen søkt om tippemidler, og i tillegg ble det søkt om kommunal støtte. En regnet med at dette arbeide ville komme på om lag 45000 kr.

Redskapsbu og WC ble bygd ved siden av garderoben og kiosken som sto der fra før. I tillegg ble det planlagt å bygge ut den gamle grusbanen og likeledes å lagt grasdekke der også. I forbindelse med dette ble det planlagt en ny hovedgrøft gjennom riksveien og innover mot Rustløken.. Vi koblet oss også til Sandblåst og Vevang Vassverk og fasilitetene ble bedre og bedre.

I 1968 var fotballaget på tur helt til Gjøvik og spilte der to kamper. Samme året ble Bryn beste ferdighetsmerkeklubb i kretsen, noe som skulle vitne om skikkelig arbeid også blant de yngre.

På årsmøtet i 1969 var det fotballaget som ble hedret fordi laget vant 4. divisjon og var klar for 3. divisjon for første gang.

Regnskapet forteller om økt aktivitet. Årsomsetningen var kommet opp i kr 39000.-. Dette årsmøtet opprettet også skigruppa. Videre forteller møteprotokollen om stor framgang for friidretten. Laget fikk i 1970 kr 13.000.- av tippemidlene til endelig opparbeiding av friidrettsbanen. Og fotballaget kjempet i 3. divisjon. Men selv om det ble sisteplass og nedrykk til 4. div. igjen, skapte dette året en ny "blest" om BRYN-navnet.

Herlof Farstad fortsetter som formann inn i 1970-årene. Hovedoppgaven til hovedstyret er fortsatt utbygging. Kanalen gjennom vegen var blitt ferdig etter mye strev og dramatiske situasjoner.

Sommeren 1971 ble friidrettsbanen så å si ferdig. Det ble kjørt kalkgrus på løpebanen og på halv-månene bak hvert mål. Kalkgrusen fikk laget av Hustad Kalk og Marmor AS. Denne sommeren var det mange som ofret fritid og viktige gjøremål for å få friidrettsanlegget ferdig. De aktive hadde bare lovord å si om den nye banen da den ble ferdig tidlig på høsten. I og med at denne delen av stadion var ferdig, var en kommet mye lenger det målet som var satt da en kjøpte inn anlegget i 1949: To fotballbaner med en løpebane og i tillegg handballbane.

Det neste som sto på programmet var en grasbane til. Våren 1972 var arbeidet i full gang. Det ble søkt om lån i Norges Fotballforbund. For å få en stor nok bane, ble det kjøpt til jord nord for den gamle grusbanen.

Aktiviteten innen laget bare økte og økte både administrativt og idrettslig. Nye tiltak på det økonomiske området ble etter hvert BRYN-marked og BRYN-lotteri. Og disse tiltaka ga også etter hvert mange etterlengtede kroner i lagskassa. Vi tar også med at laget disse første 70-åra fikk 3500 kr fra Fræna kommune og 1600 kr fra Eide kommune.

Årsmøtet i 1972 vedtok at det skulle opprettes egen fotballgruppe på lik linje med de andre gruppene i laget. Hver gruppe fikk sin egen kasse og måtte selv sørge for penger til drift.

Fra dette året vil fotballen bli omskrevet som eget kapittel lenger ute i dette heftet.

Det begynte å "svinge" på Bryn stadion. En skikkelig grasbane i tillegg til den som nå hadde vart i ti år. I 1974 ble også lengdetilløpet asfaltert, gran ble plantet langs veien og det ble satt opp port ved veien inn til hovedanlegget. Samme året ble det

kjøpt inn traktor og gressklipper og matter til hopp-tilløpet. Og de som hadde stått på i mange år, trodde de skulle få hvile på sine laurbær. Nå var det nærmest fullbragt og andre kunne få ta over. Men sannheten er at det faktisk er de samme som sto i bresjen denne gangen som bærer det tyngste ansvaret for dugnadsånden i dag også. Hvor skal det ende? Flere er allerede pensjonister og mange står for døren til å bli det. I jubileumsåret er det kanskje et tankekors å stoppe opp å spørre: **QUO VADIS BRYN?**

Det koster å holde ved like et slikt anlegg som laget hadde fått til. I 1974 var det bare håndballbanen som manglet. Det var samme året satt opp kr 13000.- til rene driftsutgifter. Utbygging og vedlikehold kr 70000.- Og optimistene satte sin lit til bingo, fester og basarer. Det var ikke håndballbanen som sto øverst på lista, men heller gjerde rundt banen og garderober med tribuner. Ja, faktisk hadde en begynt å snakke om en stor innendørs sportshall ved stadion.

*Det føddes en lyslugget spenstig èn
der nede på den fagre Ora gard,
Han gjorde visst ikke et menneske mèn,
skjønt i ordbruk han kunn` vere hard.
Tidlig fant han sin hulde viv uti skjærgårdens
ytterste ø.
Friske jenter laget ofte liv, men det ble liksom ikke
rette driv
før gutten kom så stø.*

*Det sies formannens sinn med ett fikk alvor fra
denne stund.
På garden han slet, ble aldri trett av å vugge sin sønn
i blund.
Siden han kom med i kommunens stell,
samt medlem for av styret for tomter og jord.
Men det likeste som hendte oss likevel,
var i 1974 en novemberkveld
Du tok over brynskutas ror.*

Årsmøte i 1974 valgte altså Odd Hustad til formann, "Brynhallens far". I årets 7 styremøte var det først og fremst hall og videre utbygging på stadion som gjennomsyret de fleste sakene. Den nye grasbanen ble ferdig sommeren 1975, porten som var påbegynt året før, sto også ferdig. Utover høsten var en kommet også langt med oppsetting av gjerde rundt hovedbanen. Laglederburene ble også ferdige, de er fortsatt i bruk. Fotballaget spilte seg for 2. gang opp i 3. divisjon.

Men det store spørsmålet var: Hvor skulle en bygge Brynhallen og hvor skulle en få penger til slikt et løft?

Brynhallen

På en ekstraordinært årsmøte i Bryn 8. oktober 1976 ble det gjort vedtak om at hallen skulle bygges. Et par måneder senere fikk vi meldingen om at kommunen hadde fått innvilget et lån til prosjektet.

Nå skulle altså tingene skje. Vi hadde søkt om gravetillatelse som vi omsider fikk og høsten 1976 kom laget i gang med å legge avløpsledninger. Det ble mye dugnadsarbeide utover våren 1977. Men også økonomien måtte ofres full oppmerksomhet. Prosjektet Brynposten ga oss 100 000 kr i annonseinntekter. En kronerulling ga oss 53000 kr netto. Bingo hadde vi drevet med en del år og en del penger hadde blitt lagt til side. Gave fra samvirkelaget på 10000 kr tar vi også med. Våren -77 skrev kommunen under kontrakt for levering av bygget og i juli same år startet arbeidet med grunnmurene. Men pga brannforskriftene fikk monteringsfirmaet problemer med leveringsavtalen. Det fikk ringvirkninger og vi kom ikke skikkelig i gang før i slutten av januar -78. Men fra da av gikk det slag i slag. Selv om mange av dugnadsarbeiderne ble opptatt med våronna, greidde laget å ha hallen såpass ferdig at skolen kunne ta den i bruk fra skolestart i august.

Rundt 120 av medlemmene hadde deltatt i dugnadsarbeidet, noen med få timer og andre hadde

flere hundre, til sammen viste dugnadslistene over 9000 timer. Gjennomsnitt pr frammøtt var 66 t/pers., men enkelte var oppe i 1000 dugnadstimer.

*Teknisk etat hører en kommune til,
for mange en stat i staten
De sådde nok ofte berettiget tvil
problemer med både søvnen og maten.
Flere ganger var det som håpet forsvann
arbeidet måtte innstille.
Ja, vi husker både både Brandsvik og Strand,
De verste vi visste i hele vårt land
Hva vill de oss innbille?*

Tribunene begynte å komme på plass utover sommeren, men plutselig slo en bombe ned. Teknisk etat slo fast at de kunne ikke godkjenne garderobene, på grunn av materialvalget. Garderobene måtte oppføres i ikke brennbare materialer. Vi hadde brukt sponplater. Vi hadde ikke tolket rett byggetillatelsen og bygningsskontrollen hadde ingen ting sagt på sine befaringer. Vi fikk streng beskjed om å gjøre forandringer som sto i samsvar med byggetillatelsen. Dette gikk hardt innpå Bryn-guttene en stund. Lite ble gjort på bygget.

Løsningen på problemet ble et sprinkleranlegg i garderobeavdelinga. Det ble den enkleste løsningen, og kanskje den billigste. Det kostet den gang 250 000 kr og det var sure penger å betale helt på slutten. Men det har i hvertfall ikke oppstått brann etter dette.

Selv om sluttsummen på hallen ble i overkant av 3 mill. kroner utenom dugnadsinnsatsen og tatt i betraktning alle utsettelse og ulike problemer underveis, så må det vel sies at laget var heldig – som bygde der og da.

Styret fikk nok en del kritikk for ikke å ha innhentet nødvendig ekspertise og konsulenthjelp. Styret var helt ut sin egen konsulent. Det var kanskje tvil enkelte ganger, men det er nok ingen som var i tvil lenger da hallen sto ferdig. Laget har siden hatt hånd om all drift og vil også fortsatt ha hånd om framdriften.

Og en påstand: Dette er etter måten landets billigste hall, men ikke den dårligste.

Men den ble ikke bygd for Bryn alene. Hallen skulle være et tilbud til hele distriktet med størst mulig bruksfrekvens. Og nå over 20 år etter bør en vel fortsatt ta av seg hatten for de som egennyttig ofret tid til å gjøre dette mulig. Tenk all den glede idrettsungdommen i distriktet har hatt på disse åra. Særlig er dette kjærkomment på vinters-tid. Idrettsungdommen i ytre strøk av kommunen har fått en gave de kan være stolt over. Måtte de bare ta vare på den i lang tid framover. Desverre ser vi alt for mange tilfelle på rasering og hververk som har kostet klubben mange hundre tusen kroner. Nå er det ikke idrettsungdommen som bruker hallen som skal ha skulda for dette.

Albert Vevang ble æresmedlem av Bryn bl.a. for 8 sammenhengende år som kasserer og voldsom interesse både på trening og kamper. Odd og Brynjulf fikk blomster på 30 års jubileet.

Laget hadde i 1978 registrert 550 medlemmer, og av disse hadde 350 betalt kontingent for 1978. Styret hadde også tid til å bokføre 5 styremøter på samme tid som en bygde hallen. De viktigste sakene på styremøtene var: innkjøp av limtrebjelker til tribunene, materialer til garderobeavdelingene, isolasjon av hovedgulvet, avtale med Romsdalsbygg om legging av gulv, avtale om legging av belegget på hovedgulvet, sprinkleranlegg, strekkmetallrister m.v. I alt ble dette et beløp som

ville ha virket svimlende selv i dag.

Det ble opprettet leieavtale med skolen om leie av Brynhallen. I alt måtte styret med formann Odd Hustad i spissen gjennom mange formelle saker: De timene kunne ikke brukes til dugnadsarbeide.

Det ble spådd at ny idrettshall ville utløse flere nye idretter. For så vidt fikk en rett. Det ble i 1978 valgt et interimsstyre for handballgruppa. Bryn deltok også samme året i innledende runder for NM i volleyball.

Idrettslaget fylte 30 år i 1979 og Odd satt fortsatt som formann. Siden 25-årsjubileet i -74 hadde det som sagt vært Brynhallen som hadde vært den store saka. Den gikk igjen i protokollen på nesten alle styremøte. I mellomtiden hadde Bryn også bygd ny grasbane og gjort ferdig gjerdet rundt hovedbanen. Grasdekket på hovedbanen er blitt noe slitt og en omlegging diskuteres. Så det fins nok saker å ta fatt i fortsatt.

Etter at hallen ble bygd, kom det nye ting til og langt mer ansvar ble lagt på flere. Noen måtte ha ansvaret for å leie ut hallen til andre, kommunen forlangte utarbeidet årlig budsjett. Noen måtte få ansvaret for kioskdirfta. Likedan skulle hallen vaskes hver kveld samt hovedrengjøring i helgene. Det måtte utarbeides ordens- og utleieregler, innkjøp av dansebelegg og forheng, fordeling av fester, kjøp av høyttaleranlegg og scene. Dessuten arbeidet noen med en treningsbane med grusdekke ved hallen.

Dessuten merker vi at hververk på stadion og hall begynner å tilta. Hververk i garderobene skjer oftere. Det har også forekommet flere ganger at flasker er blitt knust i dusjene og garderobene. Dette året fikk laget 35000 kr fra Stemsgutta, Brynmarknaden kastet av seg hele 36000 kr. Brynlotteriet ga 20000 kr og bingoen 32000 kr. Kioskdirften ga hele 56000 kr.

I 1980 var det Brynjulf Hustad igjen som hadde blitt formann. Laget hadde 563 registrerte medlemmer og 445 av disse hadde betalt kontingent. Enkelte styresaker var fortsatt "gjengangere" og vil da spesielt nevne garderobeanlegg på Skotten samt Bingo. En helt ny sak fikk stor oppmerksomhet, nemlig: Landskytterstevnet 1983 på Skotten. Bryn ble tilspurt både om utleie av hall og anlegg på stadion.

Styret uttalte seg å være meget fornøyd med den innsats interesserte medlemmer la for dagen blant annet ved å vaske Brynhallen. Leid hjelp ville ha koste flerfoldige titusener. "Evig heder" står det i styreboka – "men vi føler oss så maktesløse når vi skal få takke..."

En annen stor styresak var å sikre sprinkleranlegget ekstra vanntilførsel samt graving av ekstra grøft gjennom vei og under mur. Styret sa seg glad for at denne spesielle saka nå var ute av verden.

Garderobeanlegget ved stadion ble også vist stor interesse. Dale Bruk har vært faglig konsulent. Tegningene ble sendt STUI, og kostnadsoverslaget var på kr 1.257.019.-

Ny lysmast foran hallen er innkjøpt og montert. Den skal senere benyttes som flomlys til grusbannen sammen med andre master. Nye målstenger på stadion ble innkjøpt. Og ny varmdrikkautomat i inngangspartiet til hallen og ny sementert platt foran hallinngangen samt nytt leskur/billettbu ble bygd.

En del av kiosken og garderobe/materialrommet på stadion ble i desember herjet av storm og uvær. Taket blåste av og ødela mellom anna en del av gjerdet. Saken ble anmeldt som naturskade, og laget fikk kr 36.100.- av Naturskadefondet. Reparasjonen ble gjort på dugnad som vanlig. Igjen et bevis som vitner om og avspeiler virkningen av dugnadsinnsatsen i Bryn.

Messa ble i 1980 arrangert som vare/salgsmesse og det ble i tilknytning utgitt en messeavis. Bryn regner med at dette året hadde laget besøk av over 5000 mennesker.

Og hververk ble det dette året også, både på hallen og på stadion. Verst var det vel på hallen der skapåpnere forsynte seg med mellom 4 og 5 tusen kroner.

Brynjulf fortsatte som formann også 1981, og fra styreprotokollen sakser vi at det fortsatt er "kjære og kjente" saker. Av de godt over 100 sakene som ble behandlet, var det mye messe, bingo og garderobeanlegg. Men også en "ny" sak la beslag på stor oppmerksomhet. Ny messehall eller permanent plasthall. Ellers finner vi fra årsrapporten at laget har et lager av bordvimpler, jakkemerker, luer, treningsdrakter og t-skjorter til en antatt verdi av minst kr 60000.-

Og innbrudd og hververk florerer som før.

Plasthall

Styret ble enig om å kjøpe inn en plasthall spesielt med tanke på Brynmessa. Men det ble mange skjær i sjøen etter hvert, ikke minst fra kommunen som ikke ville gi oss kommunegaranti. Også teknisk etat fremsatte krav vi hadde problemer med å takle. Men styret arbeidet med forberedelsene som om ingen ting var hendt. Det var nok også en god del skepsis innen laget. Men vi håper den blåste bor når Rubbestadnesets hallmontører forsikret gang på gang at slik en gjeng som bryngutene hadde de aldri vært sammen med før – og de hadde holdt på i mange år. Og da inkluderer vi alle både de som la grunnlaget for plasthallen med utgraving, skyting, forskaling og til hallen ble reist.

Brynmessa ble også i 1981 en ubetinget suksess og har vel lagt et økonomisk grunnlag i klubben som har gjort den i stand til å drive med de aktiviteter laget gjør i dag.

Årsmøtet samme året valgte igjen Herlof Farstad til formann. Styret behandla 76 saker som dreide seg om følgende: Funksjonen til hallutvalget, fordeling av fester, Barnas Dag, fullføring av bygget mellom hallene, medlemsmøte, skolen sin bruk av Brynhallen, Brynmessa 1982, aksjon Olav V, kjøp av lys til plasthallen, hververk på hallene, avtaler med landsskytterstevnet 1983, kjøp av jord ved Brynhallen, bygging av garderobe/klubbhus på stadion, innkjøp av brukt kafeutstyr, kjøp av brukt plasthall, planting ved Brynhallen, Farstad Pistolklubb sin bruk av hallen, skader på plasthallen, dugnad i Brynhallen, Brynmessa 1983, søknad om tippemidler, trening og arrangement i Brynhallen, utarbeiding og innkjøp av kart over Hustad-myrene.

Laget sto på i 1982 for å selge andeler til den nye redningsskøyta og var vide om for å organisere salg. Vi hadde også ei stor tilstelning i Brynhallen 6. mars. Dert inngikk avtale med landsskytterstevnet om utleie av Brynhallen og at Bryn skal drive kolonialforretning på stadion under stevnet. Det nye garderobeanlegget på Skotten ble kostnadsregnet til kr 1.160.000.-.

Det er fortsatt hververk på hallen. Og i flg styreboka: Det triste her er at det er en del av de som har glede og nytte av hallen, som er med på å gjøre skade på hallen både innvendig og utvendig."

1984: Det viser seg at skolens bruk av Brynhallen er gått noe ned og inntjeningen blir derfor mindre for laget. Ellers går det ut over "dører, vegger stoler og bord". Derimot går dugnadsinnsatsen godt, ikke minst når det gjelder renhold i Brynhallen.

På stadion er 200 meter av løpebanen gruset etter som den ble noe ødelagt i forbindelse med byggearbeidet på nygarderoben. Grunneierne rundt brynbanen har gjennomført et større kanalprosjekt. Bryn var ikke med i planleggingen, men kom inn i forhandlinger etter hvert. Bryn har forpliktet seg til å være med på vedlikeholdet. Ut i fra det er har sett til nå, vil det nye kanalprosjettet bli til stor nytte når det gjelder å holde stadion bedre drenert.

Bryn fikk endelig godkjenning fra helserådet slik at arbeidet med garderobebygget kunne starte opp i desember 1982. Stor dugnadsinnsats med utgraving av tomt og innfylling av masse. Derimot ble det mye nedbør rundt juletider som skapte en god del ekstraarbeid. Dale Bruk hadde ansvaret for oppsetting av selve bygget. Etter å ha satt opp ytterveggene til 1. etasje ble det den 20. januar et forrykende uvær som gjorde at hele muren blåste ned. Men med en kjerne på 3-4 mann av dugnadsvillige medlemmer kunne bygget stå ferdig til landsskytterstevnet.

Bryn drev kolonialforretning på Skotten under landsskytterstevnet. Det startet godt, men da uværet kom sioste dagene ble det heller skralt med omsetninga. Folk reiste heim. Sluttoppgjørt med arrangør gikk heller ikke etter avtalen.

Brynmerssa 1983 gikk bra, det samme kan en si om bingoen. Laget fikk 3000 kr og en førstehjelpsbåre og medisinskap med Hustad helselag.

Og Herlof fortsatte som formann. Det var omlag de samme sakene som året før. Men salg av plasthall, bokstaver på Brynhallen og oppgjør med landsskytterstevnet var nytt. Dessuten flytta EIL handballtreninga si til nyhallen i Elnesvågen. Både handballgruppa og fotballgruppa øker bruksfrekvensen på halltreninga selv om sistnevnte også bruker mye plasthallen. Festene i Brynhallen går godt med økonomisk overskudd. Det samme gjør bingoen. Plasthallen ble i 1985 solgt til Odd Sætervik. Den ble satt opp av brynfolk, men brøt sammen av snøtyngd. Etter rettsak m.m. betalte Sætervik hallen.

Garderobeanlegget på stadion fikk 180 000 kr i tippemidler og gjennom kommunen ble det "kanalisert" to mann av "sysselsettingsmidlene". Ellers mottar Bryn årlig 10 000 kr i kulturmidler fra kommunen. Samme året ble det også kjøpt inn 10 bord og 60 nye stoler og nytt premieskap til klubbsalen på det nye garderobeanlegget på Skotten. Laget arrangerer fortsatt 11-12 gammel-danser i året og kjøper to vifter i taket på Brynhallen for å lage noe omluft.

Det blir innvielsesfest av klubbhuset på Skotten. Stadion får også nytt høgtalere samt fjernsyn til klubbhuset. Klubbhuset blir også platet (Stena-plater). Og taket lekker på Brynhallen så asfalt og gassflamme måtte til å tette. Høsten -86 dør en av Bryn sine "Grand Old Men" Alf Strømsholm. Han var æresmedlem i laget og Bryn sendte blomster til begravelsen.

Teknisk etat blir kontaktet for å lage tegninger til ny grusbane og opprustning av grusbanen. Inntekta av Brynmessa minker. Det arbeides med planlegging av grusbanen.

Det blir innvielsesfest på stadion i det nye garderobeanlegget. Alle med over 10 dugnadstimer blir invitert. Herlof toppa dugnadslista med over 1000 timer, på en god 2. plass kom Knut Frantsnes med vel 600 timer. Det store premieskapet er også kommet på plass. Klubbhuset har allerede blitt mye brukt til klubbkvelder i de ulike gruppene. Det ble også samme året kjøpt inn og montert to høgtalere på klubbhuset der en fortsatt benytter det gamle forsterkeranlegget. Ellers er det ikke gjort noe særlig storarbeid på selve anlegget i 1986.

En begynner å merke at det er tyngre å skaffe nok utstillere til Brynmessa, men fikk likevel fylt opp bra. Sissel Kyrkjebø trakk en god del på søndag. Men popfestene (5 popfester og 12 gammeldanser) holder enda "stangen" og gir gode penger i kassa til gruppene.

I 1987 blir planene for grusbanen godkjent. Renholdet i Brynhallen går bra, men også her merker en at det blir mer vanskelig å få frivillige til å vaske. Slik sett blir det færre som må vaske mer. Det blir kjøpt nye bord til hallen.

I 1988 er det Sigmund Julshamn som tar over formannsvervet. Brynposten med informasjon kommer ut 3 ganger det året. Medlemskontingenten blir vanskeligere å kreve inn. Innkrevinga som har gått gjennom Dataklubben i Elnesvågen har virket bra, men nå er denne klubben oppløst. Dette året

Styret i 1988. Bak fra v: Bjørn J. Farstad, Brynjulf Hustad, Peder Sandblåst, Herlof Farstad, Peder Nerland, Sigmund Julshamn. Foran fra v: Terje Hjelsth, Håkon Forthun, Judith Eidem og Åsmund Amundsen.

ble det ikke Brynmessa, men satset på "country-festival" i stedet. Dette gikk brukbart økonomisk. Det er kjøpt inn tilleggsjord ved Brynhallen for å få plass til hele grusbaneanlegget. Tilkjøpet utgjør noe over 4000 m². Det ble ikke tippemidler dette året. Søknadene var i orden, men STUI hadde ikke penger så styret måtte ta opp et forskuddslån på kr 250.000.-

Men dugnadsarbeidet går nesten bedre enn noen gang. Grusbanen på stadion står ferdig til bruk og grusbanen ved Brynhallen blir tatt i bruk til vinteren med flomlys og det hele. "Ein formidabel innsats på dugnads- og anleggsektoren i Bryn" - står det i årsrapporten.

Og dette er vel første året vi har vore forskåna for innbrudd og hverk. Dette har vært en forferdelig plage og har kostet laget sekssifrede beløp i utbetaling. Vi slit også med vannlekkasje på Brynhall-taket. Selv om hallen er blitt 10 år og kravet til vedlikehold øker, er det likevel hverk, skader og uvetting bruk som gjør at en skifter ut dørene inn til garderober, toalett og ganger.

I 1989 gjør Bryn opp status med at de har 315 betalte medlemmer og en æresmedlem: Albert Vevang. Stormskade på Brynhallen og stadion; mens mynttelefon og brusautomat til Brynhallen blir innkjøpt, fullføring av grusbanen og innkjøp av nytt høgtaleranlegg til Brynhallen gjøres også.

Økonomien er blitt strammere, og utgiftene til drift av Brynhallen øker i og med at inntekten blir dårligere ettersom utleie av hallen minker. Men festinntekten har holdt seg bra og hallen ser fortsatt ut til å være populær for gammeldansarrangement. Brynmessa 89 var også brukbar med positiv holdning fra næringslivet og god oppslutning fra publikum. Stor dugnadsinnsats fra medlemmene under messa. Det året inngås det en avtale med Bollimartna'n at den og Brynmessa arrangeres annet hvert år.

Nyoppussa grasbane blir tatt i bruk på stadion, en skikkelig presentabel hovedarena som foballen kan være stolt av. Også oppussinga av friidrettsanlegget går bra og er nesten ferdig. Det blir lagt nytt asfaltdekke på tilløpet i lengde. Kubbhuset blir kledd med steniplate, nytt redskapshus blir satt opp, utvendige publikumstolett blir installert og tribunen blir fullført

Orkanen ved årsskiftet rev store deler av taket på klubbhuset, knuste hele kiosken som sto mellom banene og rev taket av porten. Skadene ble reparert og mesteparten ble dekt gjennom Naturskadefondet. Grasklipperutstyret på stadion holder på å slites for mye ned, slik at det kan være vanskelig å holde grasbanene skikkelig i stand. Likeledes gjorde de 2-3 orkanene rundt nyttårs-skiftet stor skade på Brynhallen. Store deler av pappen ble avrevet. Dette førte til store vannlekkasjer inne i hallen.

I 1990 er Herlof tilbake på formannstronen. Ny grasklipper ble kjøpt inn. Med de store investeringene som nå er lagt ned på stadion, synes laget å ha fått et fint anlegg. Når det gjelder renhold, har en fra 1. mai til ut september hatt dette på dugnad i garderobene og klubbhuset. Det ser ut til at det er løpebanen nå som bør få en ansiktsløfting.

Største investeringa på Brynhallen dette året var montering av elektrokjel. Selvfølgelig måtte en også i 90 skifte ut flere dører etter hververk og innbrudd. Glasset i inngangsdøra ble skiftet 3

ganger dette året. Duken i plasthallen slites etter hvert, likedan må en gjøre noe med selve golvdekkeket. Renholdet går bra, men feiemaskinen til hallgolvet er ikke alltid like samarbeidsvillig. Hallen er på dag utleid til skolen, og Hustad Leir leier enkelte ganger. Hallen har til nå vært i bruk i 10 år.

Under cupfinalen på Ullevaal i 1990 mottok Herlof Farstad statuetten for «Årets fotball venn». Prisen ble utdelt av Norsk Fotballs Venner, her representert ved formann Einar Jørum og daglig leder Tom A. Schanke. Bryn 12 - 14 års guttelag var ballgutter under cupen.

Det er satt ned 1500 granplater i området rundt Brynhallen og på jordvollen ved grusbane. Dette året ble det ikke Brynmesse. Vi fikk derimot utbetalt tippemidler som kom godt med. Laget merker nå at oppslutningen rundt dansearrangementa minsker. Overskudd av det årlige Brynlotteriet deles mellom fotball, handball og friidrett. Etter omlegging av medlemskontingentinnkreving utgjør dette en god inntektkilde for laget. Denne høsten fikk 14-16-årslaget i fotball tur til cupfinalen på Ullevaal og Herlof Farstad ble innlemmet som en av de første medlemmene i Fotballens Venner. Vår æresmedlem Albert Vevang får gratulasjoner for fylte 80 år og formann Herlof fyller 60 år.

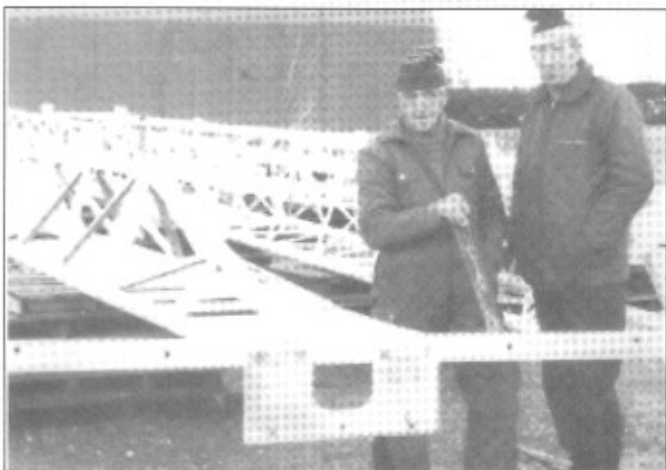
I 1991 avholder gruppene egne årsmøter. Det har ikke vært noen større utbygging på stadion dette året etter at en fikk kledd porten og stordelen av "gamlebygga".

Fra cupfinalen 1990. Fra venstre: Herlof Farstad, Peder Sandblåst, Anne Farstad, Knut Sørgård og fotballens grand old man «NIKKEN» Johansen (som desverre døde i oktober i år)

I tidsrommet november ut til i mars er det "kamp" å få benytte Brynhallen til innendørsaktiviteter, og flere fordelingsmøtermellom gruppene i Bryn må til. Men partene ble ikke helt fornøyd med resultatet.

Reparasjonsarbeid dette året har bl.a. bestått i å skifte en god del av vindusrekken både på framsi-

Peder Sandblåst og Herlof Farstad gjør klar lysmastene til grusbanen ved Brynhallen.

da og baksida av hallen samt reparasjon av ødelagte stoler og bord. I styrketreningsrommet er det gjort en del ominnredninger. Det er flytta skillevegger og innsatt låsbar dør.

Bryn har investert i kunstgraskjøp som skal legges i plashallen. En har også fått godkjent oppføring av et bygg på 12 x 8 meter mellom plast- og

Knut Frantsnes er sammen med Peder Sandblåst Bryns æresmedlemmer.

Brynhallen. Bygget skal brukes til lager.

Brynmessa ble arrangert for 10. gang og oppslutninga var bra og både arrangører og utstillere var rimelig fornøyd. Bingoen går fortsatt godt. Det samme gjør gammeldansfestene, mens medlemskontingentbetalingen er et sørgelig kapittel. Det skulle være selv sagt og en plikt at alle som er med i aktiv idrett i laget betaler kontingent. Er de ikke medlemmer av laget, kan de heller ikke representere laget i idrett.

Herlof er fortsatt formann. Han kan sammen med styret notere at i 1988 er det 20 siden Brynhallen ble tatt i bruk. Etter så mange år det det naturlig at behovet for vedlikeholdsarbeid stiger. En kan ikke komme fra at hallen er "merket" etter så mange års allsidig bruk. Slik sett må en legge nye plater på alle veggene i garderobe 4, ikke på grunn av direkte slitasje, men ene og alene skyldes dette hærverk, og da av de som bruker Brynhallen. Det er videre satt inn dobbeldør i mellomgangen mellom tribunene. Dette er gjort for å hindre trafikk rett inn på hallgolvet ved trening og kroppsøving. Det er videre satt opp skilt og utarbeidd skisser i forbindelse med brannsikring av hallen.

Renholdet i hallen har i disse 20 åra blitt utført på dugnad. Omlag 780 uker med renhold - timer i uka gir 7800 dugnadstimer. Etter det Bryns "renholdssjef" Erling Reitan kan berette, har det blitt en del vanskeligere å skaffe nok folk til jobben og det til tross for at vi har foreldre og foresatte til minst 200 barn i Brynland som benytter seg av hallen gjennom vinterhalvåret.

Det har ikke vært det store arbeidet på stadion dette året utenom det årlige vedlikehold på baner og bygninger. Kan noen forestille seg hvor mange timer en bruker bare på å slå graset gjennom en sesong på to baner med treningsabner i tillegg?

Slik så Grønmjølstjenna ut før den ble drenert i 1949. Her det Fritjof Aandal som sitter på Odin-høvelen

Bingoen ble den største inntektskilda etter som det ikke ble messe dette året. Når det gjelder dansearrangement så er dette helt slutt. Disse festene har i de siste åra bare gitt underskudd.

Skal en oppsummere disse 50 åra har det nok vært store singninger når det gjelder sktivitet, resultat og prestasjoner, men hele tiden har det liksom vært laget med den gode dugnadsånda.

Ser en tilbake på den innsatsen som er gjort for å holde opp den idrettslige aktiviteten og for å kunne drive de anlegga klubben rår over - må en

vel kunne si at dugnadsånda fortsatt rår i BRYN. Men, og det er et **men**. Det merkes at det blir stadig tyngre å få folk til å ta et tak - og det ser ikke ut til å være noe særstyn for BRYN. Spesielt er det tungt å få med de yngre som først og fremst har glede av å kunne være med i et lag med gode idrettsanlegg.

Vi vil ikke spå - men vi har et håp, et berettiget håp om at den yngre slekt vil ta over og føre videre den "arv dei i Bryn har fått". Måtte den dugnadsånda som har rådd grunnen i desse 50 åra hatt innflytelse på både arv og miljø. Vi tror det beste.

Fotballgruppa 1975 - 1999

1975

Formann: Herlof Farstad

Trener: Kolbjørn Sylthe

Laget rykket direkte opp i 3. div. på første forsøk etter et år i 4. div. og gjør come-back i 3. div. neste sesong. Bryn ble kretsmeistere, men tapte kampen mot Rollon om fylkesmesterskapet (1-1) og (0-1). Terje Skotheimsvik ble mestscorende i serien med 14 seriemål, og fikk følgende Tidens Kravs toppscorerpokal. Den hardtskytende buaren scoret i tillegg 15 mål i privatkampene og endte opp med 29 mål totalt denne sesongen. Henry Farstad og Magne Sandvik spilte kamper for juniorkretslaget, mens Jim Farstad og Sigmund Sandøy spilte kamper for kretslaget (senior). Ellers var Sigmund Sandøy, Svein Nerland og Terje Skotheimsvik de spillerne som var representert for laget i flest kamper. Dugnadsinnsatsen var på topp og Bryn kunne i løpet av 1975 skilte med to grasbaner.

1976

Formann: Herlof Farstad

Trener: Sigmund Julshamn

Laget ble nok værende i 3. div. (nå 2.div.) i bare en sesong. Laget fikk en tung start på sesongen som ingen ende ville ta, laget kapret kun 9 poeng i løpet av sesongen og måtte ta den tunge veien ned i 4.div. igjen. Halvveis i sesongen skjønte fotballstyret at her måtte noe gjøres, og arrangerte en treningsleir på Gjøvik. Desverre ga ikke dette det ønskede resultat. Etter sesongen ble det arrangert en avslutningstur til Trondheim, her ble det mye moro både på og utenfor banen. Bryn vant i alle tilfeller begge sine kamper i bartebyen. Til slutt vil vi ta med at Bryn ble frænamestere denne sesongen. Terje Skotheimsvik ble nok en gang toppscorer, denne gang med 5 mål i serien og 14 i privatkampene. Egil Farstad var ellers den som viste størst treningsiver. Bjørn Brandshaug, Egil Farstad, Svein og Oddgeir Nerland var de spillere som var representert i flest kamper denne sesongen.

På det aldersbestemte nivå var det selvfølgelig full aktivitet, nytt av året var at Bryn stilte med jentelag i fotball. En god karakteristikk av disse ga kanskje Herlof første gangen han så dem; "det va ikke de at de va så god å sparke fotball, mæn det va nåkken fine tause".

1977

Formann: Herlof Farstad

Trener: Einar Halle

Einar Halle var ny trener av året og gjorde en tilfredstillende jobb, mannskapet var nok ikke jevnt nok til å kjempe helt i toppen. Til slutt endte vi på en 3. plass etter Sunndal og Varfjell. Svein Nerland scoret mest i serien med 5 mål, mens Jim Farstad ble toppscorer sammenlagt med 12 mål. Svein Nerland, Egil Farstad og Bjørn Brandshaug var de spillerne som var representert i flest kamper for laget. Egil Farstad var også denne sesongen den spilleren som var mest treningsvillig.

Når det gjelder de aldersbestemte lagene, så gjorde klubben det sånn midt på treet, best gjorde nok lilleputtene under Håkon Forthuns ledelse. Laget endte på tredje plass i serien, men gikk helt til topps i frænamesterskapet hvor laget nedsablet hhv. Fræna 1,2 og 3. 14-16 årslaget deltok i Norway cup, desverre ble laget slått ut i gruppespillet. Men det ble i allefall en spennende og lærerik opplevelse.

1978

Formann: Herlof Farstad

Trener: ???

Laget manglet trener til tross for hard jobbing blant styremedlemmene for å ansette en permanent trener. Til tross for dette startet sesongen oppløftende og laget toppet tabellen en stund. Utover i sesongen gikk det tregere og laget endte til slutt midt på tabellen med 9 seire og like mange tap. En grunn til dette var at en del av spillerene kun var tilgjengelig på helg, og ikke fikk trenet sammen med resten av stallen. Når det gjelder cup deltakelser ble vi slått ut i første runde av NM,

her ble CFK for sterke og etter ekstraomganger ble resultatet 1-2. I frønamesterskapet ble det suksess her gikk vi igjen helt til topps, mens vi desverre ikke arrangerte vår egen Bryn-cup dette året. Laget deltok også i Todalscupen uten videre suksess. Toppscorer denne sesongen ble Terje Skotheimsvik med 9 fulltreffere i serien, 15 privat og 1 i cupen, totalt scoret den hardtskytende spissen 25 mål. Sigmund Sandøy og Jim Farstad spilte flest kamper (36), sistnevnte hadde i tillegg flest treningsoppmøte med 57. Når det gjelder aldersbestemte lag, så gikk lilleputtene under Magne Bergets ledelse helt til topps i sin avdeling. I kampen om avdelingsmesterskapet ble laget nr. 2. Ellers så endte 14-16 års laget på 3. plass etter MFK og Træff, mens 12-14 årslaget endte på 5 plass. Jentene kom på 3. plass i sin avdeling. På det aldersbestemte plan var vi denne sesongen flinke med tanke på ferdighetsmerker. Det var 3 stk. som tok gullballen (Bendik Ove Nerlandsrem, Nils Arne Karlsen og Svein Lodve Sandblåst), 5 som tok sølvballen og 8 som tok bronseballen. Ellers så nevner vi at Bryns 14-16 årslag deltok i Norway Cup, her tapte guttene alle sine 3 kamper.

Bildet viser Bryns håpefulle på Norway cup, desverre ble det tidlig exit på guttene våre.

1979

Formann: Herlof Farstad

Trener: Kolbjørn Sylte

Vi kom i gang med treningene første uken etter nyttår under Kolbjørn Syltes ledelse. I treningskampene gikk resultatene mye i vår favør, 1 tap på

9 kamper sier sitt. Når serien kom i gang, gikk det tregere. Vi klarte ikke avgjøre jevne kamper i vår favør, slik som vi gjorde før serien startet. Til slutt havnet vi på 7. plass i en veldig jevn serie, med 2 poeng ekstra ville vi ha blitt nr. 2. I MFK's U-serie havnet vi på 4. plass da vi var et av lagene som slo MFK's reserver.

Denne sesongen spilte vi 34 kamper og den som representerte Bryn ved flest anledninger var Henry Farstad som spilte samtlige kamper. Med en kamp mindre (33), kom Geir Løkhaug og Sigmund Sandøy. Den som scoret mest denne sesongen var igjen Terje Skotheimsvik med 24 mål, hvorav 11 kom i serien. Totalt ble det benyttet 23 spillere denne sesongen. I reservelagserien kom vi på 3. plass, 2 poeng etter avdelingsmestrene Bud og et poeng bak Gossen. Juniorene havnet til slutt på 6. plass i sin serie, på juniorlaget ble det benyttet 22 spillere, flest kamper av disse fikk Robert Nerland og Jan Viggo Røsok med 17 hver. Siden det var juniorlag, var det desverre ikke 14-16 års lag. 12-14 åringene under Odd Steinar og Asbjørn Vågens ledelse kom til finaleavd., her ble nok motstanderne vel sterke og laget måtte nøye seg med 1 poeng. Også 10-12 årslaget kvalifiserte seg for finalepuljen og under Magne Bergets ledelse kom laget på 6. plass. Jentene våre gjorde en glimrende sesong, men måtte bite i gresset mot Molde som vant på bedre målforskjell. Damelaget på sin side ble slått på målstreken av kretsmeister Molde.

1980

Formann: Herlof Farstad

Trener: Jim Farstad, Ramiz Zairi

Seniorene kom sent igang med organisert trening i Brynhallen, men etterhvert ble oppslutningen ganske god. Jim Farstad tok på seg trener ansvaret til en permanent løsning kom på bordet. Mange fra egen krets ble spurt om de ville ta trener jobben uten at det ble noe mere ut av dette.

Etter en henvendelse til forbundet kom vi i kontakt med jugoslaven Ramiz Zairi, som for tiden bodde i Skopje Polen.

Dette var et sjansespill, men tiden var knapp og Zairi steppet opp på Skotten og den nye jobben i april. Ramiz ble raskt en populær mann blant spillerene og i miljøet, tiltroen var sterk og laget spilte god fotball.

Dette endte med at Bryn rykket opp i 3. div. igjen. Laget ble kretsmeistere, men kom igjen til kort i fylkesmesterskapet, her ble det 1-1 og 1-2 tap mot Hareid. Seniorene hadde etter sesongen en avslutningstur til Geiranger, her fikk Jostein Bjørnsnø overrekt (av Bjørge Lillelien) et tinnkrus som bevis på at han ble årets spiller. Bjørnsnø og Jan Viggo Røsok var ellers de spillerene som representerte Bryn i flest kamper denne sesongen. Mest scorende ble Jim Farstad med 16 seriemål og 15 mål i privatkampene. Juniorlaget gjorde en skuffende figur denne sesongen, noe treningsoppmøtet kan være en viktig årsak til.

Også reservelaget gjorde en slett figur i serien, til gjengjeld gjorde laget en **glimrende** turnering i frønamesterskapet. Her gikk laget helt til topps. Juniorene deltok i Norway cup og gjorde her en meget hederlig innsats. Laget nådde 16-delsfina

Jugoslaven Ramiz ble en kultfigur og meget populær mann i Bryn-land, her sammen med Herlof Farstad på den første dag i ny-landet.

len, hvor laget tapte 0-1 for Lillestrøms juniorer. I jenteserien var det gjennom hele sesongen en kamp mellom Bryn og MFK om kretsmeesterskapet. Bryn jentene ledet lenge tabellen, men tapte til slutt på målforskjellen – laget hadde 3 mål dårligere målforskjell enn Molde-jentene. Før siste

seriekamp ledet jentene med 2 mål på MFK, i den siste kampen vant jentene 6-0 over Rival.

Desverre vant MFK hele 11-0 over Midsund så vi måtte nøye oss med 2. plassen for 2. året på rad.

Lilleputtene vant sin avdeling og kom med i finalpuljen, her endte laget på en fin 4. plass. 12-14 års-laget endte på 3. plass i sin avdeling.

1981

Formann: Herlof Farstad

Trener: Bill Foulkes

Man. United trener Bill Foulkes på plass på S.kotten som Bryn-trener, her sammen med formann Herlof Farstad.

Etter suksessesongen i 80, var styret tent på å sette Bryn på fotballkartet på alvor, etter møte med spillerne og kontakt med MFK kom eks.

Manchester United stjernen Bill Foulkes til Bryn-land for å jobbe som fotballtrener. Foulkes var kjent som en steinhard forsvarer som med jerndisiplin skulle styre Bryn-skuten mot nye høyder. Foulkes startet treningen i februar og folk i Bryn-land hadde store forhåpninger til laget. Det gikk imidlertid ikke som folk hadde ventet og laget måtte ta den tunge veien ned i 4. div. etter sesongen. Kanskje passet ikke den steinharde disiplinen, den tunge styrketreningen og det steinharde kondiskjøret helt inn på Skotten.

Sigmund Sandøy ble kåret til årets spiller for a-laget. Toppscorer ble Terje Skotheimsvik med 3 seriescoringer, samt 9 i privatkamper. Jan Viggo Røsok var den med flest opptredener denne sesongen med sine 40. Ellers så gikk laget til topps i egen cup på Skotten, med tre strake seirer.

Reservelaget under ledelse av Odd Steinar Vågen, spilte i 1. divisjon og gjorde en god figur. Laget tapte til slutt på målforskjell for ÅIF og havnet på 2. plass. Når det gjelder aldersbestemte lag, var det gledelig å registrere at 10-12 vant sin avdeling, 12-14 kom på en fin 2. plass, mens 14-16 kom på en skuffende nest siste plass. Når det gjaldt jentelaget gikk disse helt til topps og vant sin avdeling. Laget møtte MFK til sluttspill om kretsmeisterskapet, og gikk seirende ut av dette møtet. Etter 4-1 hjemme på skotten, et godt utgangspunkt for jentene greidde de 1-1 på kunstgressbanen etter en kjempesats. Jentene representerte også Bryn i Norway Cup, dette gjorde de på en utmerket måte. Laget nådde helt til 8-delsfinalen, men måtte desverre gi tapt her.

Bryns jenter som sikret kretsmeisterskapet for jentelag etter å ha slått MFK i finalekampene.

1982

Formann: Leif Sunde

Trener: Erik Hals

Bryn startet treningen rett etter sesongslutt og var i god form da Erik Hals startet med obligatoriske treninger i januar. Treningsoppmøtet var stort, men desverre falt flere av etterhvert som en nærmet seg seriestart. I starten lå vi veldig godt an, og toppet tabellen ved flere anledninger. Mot slutten av sesongen gikk det tregere og vi havnet til slutt på 4. plass i en meget jevn serie. Vi kan ellers nevne at Bryn var det eneste laget som ikke tapte (2-1 og 2-2) mot seriemester Frode IL. I tillegg vant Bryn egen cup på stadion etter å ha slått Lyngstad og Eide, i Lyngstad cupen ble det derimot tap mot hjemmelaget. I NM vant vi den før-

ste kampen mot Varfjell med 3-1, mens det ble tap mot ÅIF i 1. ordinære runde. Jan Kåre Farstad var den spilleren som var representert i flest kamper med sine 40, Farstad ble også kåret til årets spiller. Bendik Ove Nerlandsrem scoret flest mål denne sesongen, med 15 scoringer (7 serie, 3 cup og 5 privat). Reservelaget kom på 2. plass etter at laget tapte på målforskjell mot ÅIF. Bryn stilte denne sesongen for første gang med Old Boys lag, her var det mange som børstet støvet bort fra skoene etter flere års hvile. Til tross for laber treningsinteresse, greidde laget å få både Bud IL og Fræna FK etter seg på tabellen. Markus Vasseng var primus motor og fungerte som oppmann/trener. Her gjorde laget det ganske bra, men ble slått ut på corner regelen. Når det gjelder 12-14 årslaget gjorde laget det veldig bra og kom på delt 1. plass sammen med MFK 1, desverre hadde MFK bedre målforskjell- MFK vant for øvrig finale avd. helt suverent. I den nye avd. gikk vi helt til topps og ble avd. mestere med 50-5 i målforskjell. Ellers deltok vi i Sunnmørscupen, her gjorde laget det veldig godt, men måtte bite i gresset mot vinnerne AaFK. 10-12 års laget kom på 3. plass på tabellen etter Bud og Midsund. Nytt av året var at Bryn stilte med miniputtlag, dette laget endte til slutt på 4. plass på tabellen. Problemet var at det var 40 spillere og ikke alle kunne være med på hver kamp. Dette problemet var det flere lag som slet med og det ble satt igang en intern serie med lag fra Fræna kommune, her stilte Bryn med 2 lag; Bryn United og Bryn City. I tillegg hadde vi et pikelag for første gang på mange sesonger, laget endte sist på tabellen med 5 poeng.

Damelaget gikk det derimot mye bedre med, de

havnet til slutt på 2. plass på tabellen etter suverene MFK.

Damene deltok også på Norway cup, dette var sesongens høydepunkt.

Scoringsmaskinen Heidi Elin Farstad (nå Nyheim) var denne sesongen som ellers en meget markant spiller på damelaget.

1983

Formann: Leiv Sunde**Trener: Erik Hals**

For seniorenene del startet treningen for fullt på nyåret, Erik Hals var inne i sin 2. sesong og kontinuiteten skulle føre oss nærmere toppen.

Etterhvert som det nærmet seg sesongstart, falt flere og flere av lasset og fremmøtet på treningene var labert. Tabellmessig lå vi hele sesongen på øvre halvdel og til slutt endte vi på 6. plass.

Jostein Bjørnsnøs var den spilleren med flest opptrædener i Bryn-drakten denne sesongen med sine 38, det kan også nevnes at det ble benyttet 25 spillere denne sesongen. Årets spiller ble Jan Viggo Røsok. I tillegg til seriespill, deltok Bryn i egen cup også dette året, samt frønamesterskapet. Flest mål sto spillende trener Erik Hals og Terje Skotheimsvik for med 10 mål hver, Hals scoret for øvrig 7 av målene i serien. Reserverlaget som spilte i 1. div. kom på en fin 2. plass, bare slått av Eide. Damene gjorde igjen en fin figur og kom på en fin 2. plass etter MFK, i tillegg deltok laget på Stordal-cupen. Pikelaget slet noe mer, men klatret en plass på tabellen fra året før. Guttelaget 14-16 kom på 3. plass i sin avdeling, mens 12-14 og 10-12 kom på 2. plass i sine avdelinger. I miniputt klassen gikk Bryn United helt til topps med 10 strake seirer, mens Bryn City havnet på øvre halvdel på tabellen.

1984

Formann: Brynjulf Hustad**Trener: Jim Farstad**

Bryn satset denne sesongen på en lokal trener og den hardt kjempene krigeren Jim Farstad fikk ansvaret for seniorenene. Som vanlig var oppmøtet godt på vinteren, men dabbet av utover mot sesongstart. Det var vurdert å stille med jr. lag, men dette ble det ikke noe av p.g.a. for lite spillere. Jr. ble derfor prioritert på reserverlaget. A-laget spilte hele 14 kamper før seriestart, spillet varierte men resultatene var gode, vi nevner bl.a. 9-0 seieren over Frøsøen. I seriepremieren mot Todalen (som for øvrig rykket opp) vant vi 1-0. Deretter gikk det tregere og neste seier kom først

6. juni. På høsten fortsatte motgangen og det var med nød og neppe at vi berget plassen i siste serieomgang. Bendik Ove Nerlandsrem ble den store redningsmannen i den siste seriekampen, da han stupheadet inn utlikningsmålet som ga 1-1 og fortsatt 4.div. spill. Nerlandsrem ble for øvrig toppscorer i serien med 7 mål. Totalt var det Geir Løkhaug og Bendik Ove Nerlandsrem som var mestscorende med 12 mål hver. Flest kamper denne sesongen spilte Hans Kristian Sunde med 40 kamper. Denne sesongen ble det benyttet 23 spillere i a-lags sammenheng, og spillende trener Jim Farstad ble årets spiller. Reserverlaget gikk helt til topps i sin avdeling her ble Markus Inge Male ble kåret til årets spiller, mens Even Arne Heimen toppscorer. Også i sluttspillet imponerte laget med 7 strake seirer og nytt mesterskap. Etter sesongen gikk avslutningsturen for spillere og ledere til Dombås.

14-16 årslaget kom på 3. plass i sin avdeling på våren, i sluttspillet gikk laget helt til topps med 9 seirer og et tap. I tillegg deltok guttene i Norway cup, men måtte her nøye seg med b-sluttspill. Småguttene (12-14) nådde ikke helt opp og måtte nøye seg med en 4. plass i innledende kamper, i sluttspillet kom laget nest sist. 10-12 årslaget kom på 3. plass i den innledende serien, dette ble også tabellsituasjonen etter sluttspillet. Pikelaget måtte denne sesongen ta til takke med sisteplassen i sin gruppe.

1985

Formann: Herlof Farstad**Trener: Bjørn Nedreskodje**

Jim Farstad ønsket ikke å fortsette som trener for Bryn og laget innledet forhandlinger med Bjørn Nedreskodje og Tor Fuglset. Nedreskodje var 1. valg ettersom han bodde i nærmiljøet, til slutt takket Nedreskodje ja til jobben som trener. Det gikk noe bedre resultatmessig dette året, da laget til slutt endte på 7. plass. Miljøet i laget var klart styrket etter at Bjørn Nedreskodje tok over, og oppmøtet på treningene var bedre enn på mange år. I tillegg fikk hele 5 spillere fra egen stall sin debut,

alle disse var året før 14-16 års spillere. En av disse var Frank Robert Berget som også ble toppscorer for klubben med 15 mål, hvorav 9 av disse kom i serien. Det ble benyttet 28 spillere, hvorav 21 spilte i serien. Flest kamper spilte Arnfinn Otto Fedje, med sine 35 kamper. Størst treningsoppmøte hadde Svein Lodve Sandblåst med 65 av 77 treninger. Årets spiller ble Hans Kristian Sunde. B-laget holdt nesten på å gå til topps i sin divisjon, med seier i siste kampen hadde laget gått til topps, desverre ble det tap og 4. plass. Markus Inge Male og Odd S. Vågen hadde ansvaret for laget. Etter halv spilt serie toppet imidlertid laget tabellen, utover høsten strakk det desverre ikke til.

Damene våre gikk igjennom serien uten å tape en eneste kamp under Ivar Myrbøs ledelse, men kom til kort i kampen om kretsmeisterskapet. Her ble Måndalen for sterke med 0-2 borte og 3-2 hjemme. Vi tar med at lagets scoringsmaskin Heidi Farstad (nå Nyheim) scoret bortimot 30 av lagets 36 mål. Dette er utrolig sterkt på 10 kamper.

14-16 års laget skulle trenes av Ivar Myrbø, men etter at han fikk med så mange damer å gjøre, steppet Terje Hagen inn. Laget endte sist på tabellen. I tillegg stilte laget på Norway Cup. Her gikk det forholdsvis bra, men vi tapte den avgjørende kampen mot Vålerenga. 12-14 års laget endte på 4. plass, disse var under Geir Ådne Lervågs ledelse. Også disse gikk litt for lut og kaldt vann ettersom Lervåg spilte på A og B-laget samt 14-16. Lilleputtene vant sin avdeling etter at de kom som nr. 2 i vårserien. Oskar Viddals elever slo Gossen IL på målforskjellen med 7 mål.

I tillegg vil vi nevne at Bryn startet opp med dommer aspirantkurs dette året.

1986

Formann: Herlof Farstad

Trener: Bjørn Nedreskodje

Hjelpetrener: Brynjulf O. Hustad

Seniorene kom godt i gang med treningene før jul, i tillegg ordna trener Nedreskodje det slik at spillerene en kveld i uke kunne trene i styrkerommet ved Hustad leir. Dette var frivillige treninger og oppmøtet var noe labert. Etter at vi startet å føre

treningsoppmøte, ble interessen større og oppmøtet mye bedre. Med 18 mann i snitt på treningene holdt vi et snitt en skal langt tilbake i tid for å matche. Vi hadde 70 obligatoriske treninger, og det sier litt når Jan Kåre Farstad møtte på alle, mens Frank R. Berget hadde 69 og Ivar Myrbø 68 treningsoppmøte. Det ble i løpet av sesongen spilt hele 50 kamper, hvorav Frank Robert Berget spilte flest med sine 49. Til sammen ble 29 spillere prøvd, mens 20 av disse spilte seriekamper. Flest mål scoret Arnfinn Otto Fedje med 22, hvorav 7 kom i seriekamper. Laget endte til slutt på en fin 5. plass. I tillegg deltok laget på Sel-turneringen for første gang, samt at vi deltok i en turnering i Brattvågen, her gjorde vi for øvrig en blek innsats. Derimot satte laget seg i respekt i pokalcupen som Sunndal arrangerte, her gikk laget til topps og vant 5000 kr. Ellers så deltok vi i postbank cupen, her måtte vi strekke våpen mot Nardo fra Trondheim i 16-delsfinalen. Vi vil også nevne at Brynjulf Hustad spilte sin 500 a-kamp for Bryn denne sesongen, dette året fylte Hustad 50 år. I tillegg til å spille seriekamp mot Todalen i en alder av 50 år, var ikke Brynjulf snauere enn at han ble matchvinner i 1-0 kampen. I reservelag serien kom vi på en fin 2. plass kun slått av Gossen IL. I den siste kampen mot Gossen IL måtte Bryn igjen vinne for å bli avdelingsmestere, desverre ble det tap.

Damelaget endte til slutt på 3. plass på tabellen, etter kretsmeister Molde og Rival. Laget startet veldig bra, men falt noe av utover høsten. Vi vil ellers nevne at damene nesten nådde til topps i Sel-turneringen, i finalen ble det imidlertid tap mot Surnadal. I de aldersbestemte klassene sliter vi noe. 14-16 års laget under Jo-Petter Nerlandsrems ledelse endte nest sist, mens 12-14 under Svien Lodve Sandblåst og Helge Skarsets ledelse endte på en fin 2. plass. Ellers så vant laget datacupen i Frænahallen, i Romsdalscupen ble vi imidlertid slått ut på cornerregelen i kvartfinalen. 10-12 åringene endte på 3. plass under Herlof Farstad og Terje Hagens ledelse. Dette laget gikk for øvrig helt til topps i Romsdalscupen.

1987

Formann: Herlof Farstad**Trener: Bjørn Nedreskodje****Hjelpetrener: Brynjulf O. Hustad**

Bryn-lagets solide stall før serien startet i 87.

Bryn gjorde sin beste sesong på mange år og endte til slutt opp på 4. plass på 4. div. tabellen. Laget som ble ledet av Bjørn Nedreskodje for tredje året på rad spilte totalt 45 kamper denne sesongen. John Arne Farstad var den spilleren som var mest representert, Farstad spilte alle kampene. Helge Skarset, Frank Robert Berget og Edgar Halås mistet bare 1 kamp hver. Bryns egenskaper denne sesongen var at de slo de beste lagene i serien, den dårlige egenskapen var at de tapte mot de antatt dårligere lagene. Hvis motivasjonen hadde vært like god mot disse motstanderne kunne vi ha havnet høyere på tabellen. Den sosiale rammen om laget var ellers glimrende, vi deltok på 3 cuper – samt at vi hadde en treningsleir i Sverige. I Frank Shorter cupen gikk vi helt til topps, her ble for øvrig Jan Kåre Farstad kåret til turneringens beste spiller. I de andre cupene gjorde vi også en god figur. På treningsleiren til Sverige deltok de fleste spillerene. Dette året ble det benyttet 22 spillere, hvor 20 spilte seriekamper. 4 av spillerene spilte samtlige seriekamper. Årets spiller ble Jan Kåre Farstad. Jan Kåre ble for øvrig også kåret til årets spiller i hele 4. div., med 7 BB på RB børsen. Han var også den spille-

ren som hadde flest treningsoppmøte med 78 stk. Mestscorende ble Arnfinn Fedje med 18 scoringer, hvorav halvparten kom i serien. Vi vil ellers nevne at Jostein Bjørnsnøs som avsluttet sin bryn-karriere dette året, på dette tidspunkt var den spilleren som hadde flest kamper for klubben med 520.

Reservelaget under Markus Inge Male og Odd Steinar Vågens ledelse endte til slutt opp på 4. plass på tabellen. Damelaget som representerte Bryn for første gang i 3. div. gjorde en respektabel innsats. Laget som ble ledet av Brynjulf Hustad og Svein Ove Myrbø lå før ferien på siste plass, på høsten klatret laget opp på en fin 6. plass.

Ellers så fikk damene tilbud om å delta på treningsleiren, her var det desverre bare 6 damer som deltok, men disse var veldig fornøyde. Damene var også med på Sel-turneringen, her ble det en fin 3. plass. Wenche Pedersen var den spilleren med størst treningsoppmøte med sine 43 treninger. Trude Nedreskodje ble toppscorer med 10 mål.

På juniorsiden hadde vi et samarbeid med Bud IL, dette laget gikk helt til topps og BRUD tok 15 av 18 poeng i serien. 14-16 årslaget som ble ledet av Henry Hatlebakk havnet til slutt på 5. plass i en jevn serie.

Damelaget klar for en ny sesong under Brynjulf Hustads ledelse.

Dette laget deltok for øvrig på Norway Cup. Småguttelaget under Jan Roger Lindseth og Jo-Petter Nerlandsrems ledelse gikk helt til topps i serien med 12 seirer og 1 tap. Når det gjelder 10-12 laget som ble ledet av Terje Hagen og miniputt lagene som ble ledet av Reidar H. Lillevevang og Odd Joar Vevang samt laget som ble ledet av Ann Helen Sandblåst og Asbjørn Vågen har det ikke lyktes oss å få slutt tabell for disse. Det samme gjelder damelaget.

1988

Formann: Peder Sandblåst

Trener: Bertil Stranden

Etter 3 år med samme trener var det klart for ny trener ettersom Bjørn Nedreskodje skulle flytte på seg. Dagens formann Peder Sandblåst begynte og sondere terrenget og vi endte opp med eks.

MFK'er Bertil Stranden som spillende trener. A-laget gjorde en respektabel sesong og endte opp på en godkjent 5. plass. Frank Robert Berget var den som var ivrigst på trening og hadde hele 81 trenings oppmøter av 82, to mere enn Paul Arne Stokke. Flest kamper hadde årets kaptein Svein Lodve Sandblåst med 40, en mer en Jo-Petter Nerlandsrem med 39. Det var i tillegg 4 spillere som spilte samtlige seriekamper dette året. Mestscorende denne sesongen ble Arnfinn Otto Fedje med 12 scoringer, 11 av disse kom i serien. Årets spiller ble Svein Lodve Sandblåst. I tillegg til å delta i vintercupen, deltok vi også i år på Selcupen. I forbindelse med dette hadde vi en fin treningsuke på Otta. 26 spillere ble benyttet denne sesongen, hvor av 18 spilte seriekamper.

Reservelaget gjorde det veldig godt og gikk helt til topps i sin avdeling med ett poengs margin på Bud. Her spilte Roar Nyheim flest kamper med sine 15, flest mål ble det på Jan Roger Lindseth med 14 mål på like mange kamper. Totalt var det benyttet 33 spillere på reservelaget. Damelaget ble nr. 2 i sin avdeling under Jan Kåre Farstads ledelse, kun slått av suverene Fræna FK. Laget scoret 85 mål, av disse scoret storscorer Heidi

Farstad Nyheim 44 mål. Heidi var også den som var flinkest til å trene, hun hadde et oppmøte på 58 av 62 treninger. Damelaget spilte 19 kamper, Heidi Farstad Nyheim og Rigmor Hustad Holen var representert i samtlige kamper. Totalt ble det benyttet 20 spillere. Dette året stilte vi for første gang med 14-16 årslag for piker. Dette laget kom på en fin 5. plass, under Bjørn Ståle Sandblåsts ledelse. Laget gjorde store fremskritt i løpet av sesongen. 14-16 årslaget under Jan Roger Lindseths ledelse gikk helt til topps i sin avdeling. Dette året stilte vi også med Old Boys lag, dette laget gjorde en glimrende figur og endte på toppen av tabellen.

1989

Formann: Peder Sandblåst

Trener: Bertil Stranden

For 2. året på rad var Bertil Stranden vår trener, laget var inne i et generasjonsskifte og spenningen var stor om det unge laget ville mestre den harde 4. div. Vårsesongen gikk greit og vi hang med på øvre halvdel av tabellen, men utover høsten gikk det tregere. I tillegg til at vi ikke klarte å avgjøre jevne kamper i vår fordel, skortet det med spillere. Stallen var liten fra før og når 6-7 spillere var ute med skader og suspensjoner, at vi måtte bruke spillere fra 14-16 og old boys for å stille lag sier sitt. Uansett skjedde noe historisk i denne sesongen, som er verdt å nevne; i kvalifiseringskampen mot Bøfjord (b) spilte far og sønn sammen på samme lag. Disse var Jan Olav og Jim Farstad, Jim spilte forøvrig sin siste og 530 kamp for klubben i denne kampen. Dette var pr. dato ny rekord i antall kamper for Bryn.

Som nevnt måtte vi ut i kvalifisering mot Bøfjord, her tapte vi 1-4 borte, samt at vi spilte uavgjort på hjemmebane. Vi kan nevne at vi brente en straffe i Bøfjorden på stillingen 1-1. Dermed måtte vi ta den tunge veien ned i 5. div. Edgar Halås ble kåret til årets spiller denne sesongen. Damene våre stilte i 3. div., men p.g.a. lange reiser ble det vanskelig for spillerene å være med. Vi måtte etterhvert desverre trekke laget fra serien. 14-16 års laget stilte i år i 1. div., dette er en div. hvor lagene er av en veldig god kvalitet,

likevel spilte guttene jevnt med de beste utover høsten. Jim Farstad gjorde en utmerket jobb med guttene. I ungdomsavdelingen blir det jobbet virkelig godt, jentelaget vårt i 12-14 årsklassen kom på en flott 2. plass under Geir Teistklubs ledelse. Guttelaget i samme årsklasse ble trent av Knut Sørgård og kom på en flott 3. plass i sin avdeling. I tillegg har vi 7 lag i lavere klasser, her gjøres det et veldig godt arbeid.

1990

Formann: Peder Sandblåst

Trenere: Jan Viggo Røsok og Frode Sylte

Før sesongen forsøkte gruppeformann Peder Sandblåst noe så unikt som å søke laget opp en divisjon, hovedgrunnen til dette var at MFK fikk starte opp i 4.div. med sitt 2. lag. Dermed så Bryn sitt snitt i å søke om den ledige plassen. Dette så ikke ut til å virke inn på spillerene da treningen startet opp på nyåret. Før dette hadde spillerene deltatt i førjulscup inne i Frænahallen og egen romjulscup i Brynhallen, I Frænahallen gikk vi helt til topps. Til tross for at vi rykket ned, fikk vi flere forsterkninger før sesongstart og optimismen var stor i Bryn-land. Under Røsok/Syltes regime var det mye kondis og styrketrening på vinteren/våren, grunntreningen var hard og skulle ruste spillerene til en tøff sesong. Laget spilte 4 kamper i vintercupen, men måtte strekke våpen mot AK i kvartfinalen etter straffekonkurranse. I påsken arrangerte vi en påsketurnering hvor det deltok 8 herrelag, 3 damelag og 2 oldboys lag. Damene vant turneringen, mens herrene kom på 2. plass etter 0-2 mot Bud i finalen. I serien havnet vi på 3. plass etter Kvass og Midsund og måtte dermed ut kvallik for opprykk, her møtte vi Gossen. I den 1. kampen hjemme på Bryn grusen ble det tap 1-3, mens vi vant 2-1 på Riksfjord st. Dette til tross måtte vi fortsette i 5. div en sesong til. Laget spilte 40 kamper og Jan Roger Lindseth spilte samtlige av dem, mens Roy Sandvik og Jo-Petter Nerlandsrem misset bare 1 kamp hver. Jan Kåre Farstad ble kåret til årets spiller, mens Jan Roger Lindseth ble toppscorer med 13 mål totalt (9 i serien). Toppscorer i serien ble Odd Erik Farstad med 10 mål (12 totalt). Etter sesongen

deltok vi i frænamesterskapet hvor vi gikk helt til topps. Reserverlaget under Terje Hagens ledelse endte til slutt på 5. plass, mens damene våre endte på 3. plass. Old boys laget gikk helt til topps i sin avdeling og ble kretsmestere, en virkelig flott prestasjon. Laget tapte for øvrig ikke en eneste kamp. Guttelaget vårt som ble ledet av Ola Farstad (spillende) på en glimrende måte, dette laget endte på 3.plass. Bryn 1 i smågutte 1 gjorde det veldig bra og gikk helt til topps i sin avd. Laget vant 8 og spilte 2 uavgjort kamper, mens Bryn 2 kom på en fin 3. plass. Småjentene spilte både 11'er og 7'er fotball. 7'er laget havnet på 2. plass, mens 11'er jentene gikk helt til topps med 11 seirer og 1 uavgjort.

Ellers så må vi nevne at guttene 12-14 og 14-16 fikk den store opplevelsen å være ballgutter på Uleval under kampen Rosenborg-Fyllingen. Dette var det primus motor Knut Sørgård som fikk til etter gjentatte telefoner ned til fotballforbundet. Vi må heller ikke glemme at Herlof Farstad fikk fotballens "Prøysen-pris" av foreningen Norsk Fotballs Venner for lang og tro tjeneste, dette er en pris som henger veldig høyt.

Ungdomsutvalget med Markus Male som formann gjorde en glimrende jobb med de minste spillerene, fra smågutte og ned til knøtte stilte vi med hele 12 lag. Noe som må sies å være svært bra. En del av lagene i ungdomsutvalget deltok på forskjellige cuper. Ellers så arrangerte vi Bryn-cup for lillepiker og lillegutter her deltok til sammen 41 lag. Denne cupen gikk for øvrig over 2 helger.

Jan Kåre Farstad diskuterer taktikk med dagens trener Jan Roger Lindseth.

1991

Formann: Knut Sørgård**Trener: Roy Tore Høyer**

Roy Tore Høyer og Paul Arne Stokke gjorde en glimrende jobb de 3 årene de samarbeidet.

Roy Tore Høyer ble hyret inn for å få Bryn-skuta på rett kjøl igjen, Høyer med 11 års erfaring som trener bak seg i tillegg til mange år som spiller. Dette var året vi skulle opp og treningskampene viste at vi var i rute. Vi spilte 13 treningskamper før sesongstart og resultatene var oppløftende.

Også starten på serien gikk smertefritt med 3 seirer og en uavgjort på de 4 første kampene, gjorde at vi fra første spark kjempet i toppen. Når det nærmet seg sommeren, varierte resultatene og opp til toppen ble avstanden større og større. I fotballferien dro vi til Otta og Sel-turneringen, noe som var tradisjon på denne tiden. På Sel hadde vi det morsomt, samt at vi fikk kjørt oss med mange kamper. Miljøet etter en slik tur var betydelig skjerpet og på høsten tapte vi ikke en eneste kamp. September måned denne sesongen var rå; først slo vi topplaget Tomrefjord 1-0, deretter ble Braatt sendt hjem med 0-9, vi vant 7-1 i Bæverfjorden før vi avsluttet med 8-0 hjemme mot Kårvåg. Nå var vi i en fin stim og for å sikre direkte opprykk, måtte vi vinne den siste kampen

borte mot Fræna, her ble det desverre kun 1 poeng og ny kvalifisering. I den første kampen hjemme mot Nordlandet greidde vi 1-1, skulle vi ryke i kvalifiseringen for 3. år på rad?

I bortekampen på KGB i Kristiansund viste guttene styrke og vant fortjent 5-2. Dermed klart for 3. div neste sesong. Denne sesongen ble det spilt 43 kamper, de spillerne med flest kamper denne sesongen var Jo-Petter Nerlandsrem og Jan Kåre Farstad med 41 hver. Totalt ble det benyttet 25 spillere, av disse spilte 19 seriekamper. Even Heimen ble lagets toppscorer med 26 mål totalt, i serien ble det 22 mål på Heimen.

Jan Kåre Farstad ble årets spiller, Farstad ble forøvrig årets spiller i Romsdals Budstikke med 5 BB, en mer en Even Heimen. Når det gjelder rekruttlaget, har dette vært noe ustabilt, til slutt ble vi sist i puljen. Ola Farstad har vært ansvarlig og gjort en god jobb. Når det gjelder damelaget, måtte vi desverre trekke dette før sesongen startet.

Old Boys laget vårt gjorde en fin figur og havnet på en fin 2. plass. 14-16 gutter kom på siste plass, mens 14-16 jenter kom nest sist på tabellen. I de yngre aldersbestemte klassene jobbes det bra, Reidar Helge Lillevevang er formann og har gjort en god jobb.

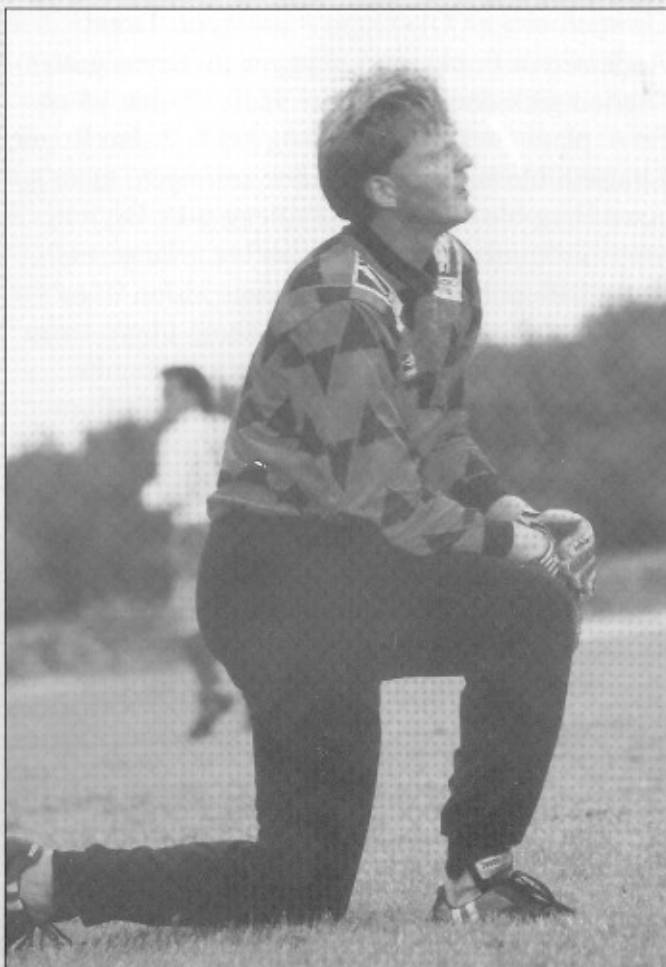

Jubelscener fra "kunsten" i Kristiansund hvor vi sikret opprykk etter 5-2 borte mot Nordlandet.

1992

Forkvinne: Ranja Hustad**Trener: Roy Tore Høyer**

Dette var Roy Høyers 2. sesong som Bryn-trener, og årets primære mål var å holde det unge Bryn-laget i 3.div. Etter å ha møtt sterk motstand i vinter-cupen og fått en tidlig exit derifra, møtte Bryn heller dårlige treningsmotstandere frem mot seriestart. Laget vant og møtte sjelden noen sterk motstand. Når serien startet fikk vi igjen for dette, selv om det gikk ganske bra på vår sesongen. Halvveis i sesongen lå vi på 8. plass, og med tanke på den gode høstsesongen vi hadde året før så dette lyst ut. Desverre ble det ingen repetisjon på forrige høst dette året. I den siste seriekampen måtte vi slå Rival borte, for å være helt sikre på å unngå nedrykk. Det ble tap i denne kampen og vi måtte vente på resultatet i 2. div. kampen mellom ÅIF og Skeid. Heldigvis slo ÅIF seriemestrene og Bryn unngikk ny kvalifisering. Med tanke på at Bud, Fræna og Goma rykket ned, var det sterkt av oss å beholde plassen. Ellers så deltok a-laget på Sel-turneringen, hvor vi gjorde det veldig bra under Paul A. Stokkes ledelse. Vi kom helt til finalen hvor vi tapte 2-0 mot vertslaget Sel. Ellers nevner vi at Even Heimen ble toppscorer, Jo-Petter Nerlandsrem ble årets spiller, samt at vår mangeårige keeper Sigmund Sandøy spilte sin 421 og siste kamp for klubben. 6.div. laget vårt kjempet i toppen av tabellen hele sesongen, men desverre nådde vi ikke helt opp. Her ble Geir Kvammen toppscorer og Jan Arild Midthaug toppscorer. Old boys laget vårt gjorde en god sesong og havnet til slutt på 2. plass i serien. På grunn av for lite 14-16 års spillere, måtte vi denne sesongen kjøre et samarbeid med Bud for å gi disse spillerene et fullgodt tilbud. I nattcupen gikk juniorene våre helt til topps inne i Frænahallen, mens 10-12 årslaget gikk til topps i Romsdals-cupen under Helge Haukås sin ledelse. Vi vil også nevne at våre jenter i 12-14 årsklassen gikk helt til topps og ble krets mestere. Ellers så deltok flere av lagene i ungdomsutvalget på forskjellige cuper, vi nevner Bryn-cupen, Hydro cup, Spareputtcupen, Norway cup, Brynhall-turneringen, Hustadvika Cup, Tingvollcup, Kystcupen, samt frænamesterskapet.

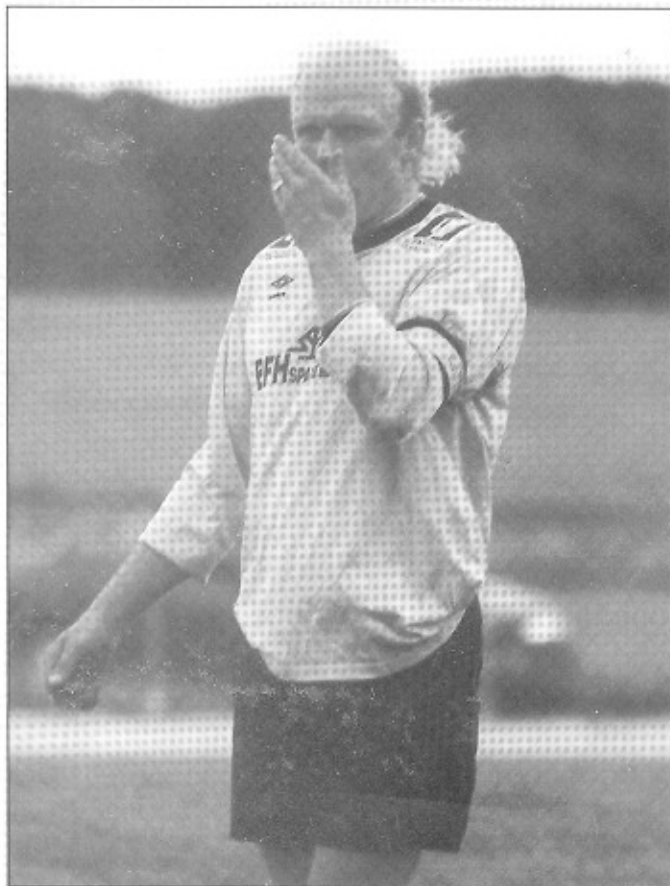
Sigmund Sandøy en av Romsdals beste keepere gjennom tidene spilte 421 kamper for Bryn, sin siste spilte han i 1992.

1993

Formann: Brynjulf Hustad**Trener: Roy Tore Høyer**

Dette var Roy Høyers 3. år som trener og forventningene til årets sesong var forholdsvis store, ikke minst på grunn av at vi hadde fått forsterkninger fra andre lokale klubber. Treningen på forsesongen holdt veldig høy kvalitet, så alt lå til rette for en spennende sesong på et forholdsvis høyt nivå (les. CFK, MFK 2, KFK, Træff m.m.) I treningskampene gikk det veldig bra, vi tapte finalen i vintercupen. Etter dette gikk det slag i slag frem mot seriestart. Seriefavoritt CFK fikk helgen før seriestart kjenne at Bryn på Skotten ikke er noen lett oppgave, i denne kampen vant vi for øvrig 2-0.

Og stjerner som Ole Gunnar Solskjær, Trond Andersen m.fl. ble satt i skyggen av Bryns gutter. I serien gikk det også bra, vi endte til slutt på en fin 4. plass etter CFK, KFK og MFK 2. Jan Roger Lindseth ble årets spiller denne sesongen, mens Arve Berg ble toppscorer. I tillegg gikk Bryn til topps i romjulisturneringen som ble arrangert i Frænahallen. Ellers så vil vi nevne at Jan Kåre Farstad spilte sin siste, og 540. kamp i bryn-trøya denne sesongen. Dette er rekord i antall spilte kamper for Bryn som vil bestå i mange år fremover.

Jan Kåre "Shower" Farstad spilte sin siste sesong for Bryn under Roy T. Høyer, kapteinen gjennom mange år spilte hele 540 kamper for IL Bryn. Dette er en bragd det blir vanskelig å kopiere.

1994

Formann: Willy Kjorsvik

Trener: Svein Lodve Sandblåst

Svein Lodve Sandblåst ble vår nye trener, Sandblåst som er oppvokst i miljøet på Skotten,

Svein Lodve Sandblåst gjorde en god jobb som Bryn-trener, til slutt havnet vi på en sterk 3. plass.

Her foran premieskapet i klubbhuset på Skotten.

hadde bak seg et år som trener for Fræna FK. Det første han fikk oppleve som trener var forøvrig at guttene hans gikk til topps i Romjulscupen i Frænahallen. Utover i treningskampene ble det prøvd ut forskjellige formasjoner og flere spillere fikk prøve seg i forskjellige posisjoner.

Treningskampene gikk som vanlig bra og optimismen foran sesongstart var stor i Bryn-land. I serien gikk det veldig bra og vi havnet til slutt på 3. plass etter KFK og AK, vi var faktisk bare 2 poeng bak 2. plassen noe som er veldig sterkt.

Arve Berg ble den store spilleren denne sesongen, han scoret ca. halvparten av målene, i tillegg så noterte han seg for flest BB i Romsdals Budstikke. Berg var toppscorer i 3. div. med hele 24 scoringer. Dette til tross for at vi spilte med en ganske defensiv formasjon. Arve Berg var for øvrig den spilleren som representerte Bryn i flest kamper denne sesongen. Årets spiller i 6. div. ble Roar Nyheim, 6.div. laget endte opp på 3 plass på tabellen. Toppscorer på 6. div. laget ble Jan Arild Midthaug.

I Old Boys serien ble Bryn helt sist, mens guttelaget kom på en fin 4. plass. I ungdoms avd. var det denne sesongen kun 4 lag, noe mangelen på trenere har ført til og som også er veldig betenkelig.

Arve Berg var et angrep alene denne sesongen, han ble toppscorer i 3.div. og mottok TK's toppscorer tittel med 24 mål.

1995

Formann: Bendik Ove Nerlandsrem

Trener: Bjørn Halås

Under Bjørn Halås ledelse startet vi sesongen med finale i vintercupen, her måtte vi desverre se oss slått med 1-3 for Molde 2. Før dette hadde laget gått til topps i Romjulscupen i Frænahallen. I treningskampene gikk det over all forventning og vi unngikk tap. I første NM kamp gikk vi derimot på en smell mot AK med 1-2 på KGB. På vårsesongen gikk det bra og til ferien lå vi som nr. 3 på tabellen, etter ferien gikk det heller dårligere og vi havnet til slutt på 7. plass. En må nevne at i den siste seriekampen borte mot Surnadal (2-2), spilte vi med 5 debutanter. Denne sesongen ble det spilt 34 kamper, hvorav Jan Roger Lindseth spilte flest med 33. Jo-Petter Nerlandsrem var den spilleren med flest treningsoppmøte, han ble også årets spiller denne sesongen. Toppscorere ble Jo-Petter Nerlandsrem og Kjetil Flønes med 11 mål hver, Nerlandsrem scoret 10 i serien, mens Flønes nettet 6. Det ble denne sesongen benyttet 28 spillere på a-laget noe som bortimot må være rekord, av disse var det 25 som spilte seriekamper. I tillegg rykket 6. div. laget vårt opp i 5.div., her hadde Paul Arne Stokke ledelsen. Old boys laget ble nr. 5 i sin serie, når det gjelder 14-16 åringene under Svein Pedersens ledelse gjorde de en kjempesesong og

gikk helt til topps. Målforskjellen 114-20 sier sitt. Dette laget gjorde det også veldig godt på Norway Cup, men ble slått ut i sluttspillet. 14-16 jenter kom på 6. plass i sin avdeling, her var Egil Borgestrand trener.

I ungdomsgruppen hadde vi 5 lag: Desverre måtte vi trekke det ene, så 4 lag fullførte I ungdomsgruppen (under 14-16).

1996

Formann: Bendik Ove Nerlandsrem

Trener: Bertil Stranden og Svein Pedersen

Bertil Stranden var engasjert som trener 7 år etter sin første periode han trente Bryn, denne gang hadde han med seg Svein Pedersen som hjelpetrener. Stallen var forholdsvis bred og forventningene var høvelig store. I Romjulscupen gikk det som det har blitt for vane at vi gikk helt til topps. Resultatene i treningskampene varierte fra det helt store til det heller labre. Noe av årsaken kan være at intensiviteten på treningen hadde sunket et par hakk fra tidligere sesonger. Etter en fin vårsesong var vi i fritt fall på høsten, hvor vi tapte 7 av 10 kamper. Verst var det mot Clausenengen hvor vi tapte med ydmykende 10-0 på Atlanten. Litt av grunnen til at det gikk som det gikk var at trener Bertil Stranden var den med færrest treningsoppmøte, og at hjelpetrener Svein P. måtte ta ting på sparket.

Uansett - til slutt havnet vi på en 7. plass på tabellen. Totalt spilte vi 32 kamper denne sesongen, de som var representert ved flest anledninger var Jan Roger Lindseth, Roy Haukås og Frank Robert Berget med 29 kamper hver. Toppscorer på 3.divisjonslaget var Arve Berg. 5. div. laget havnet midt på tabellen, også dette laget ble skadelidende etter at 3. div. laget gjorde det så dårlig på høsten. Kai Hansen var den spilleren med flest opptredener for 5. div. laget, Hansen hadde 21 opptredener. Mest scorende på 5. div. laget var Harald Inge Viddal med 11 mål. Dette året hadde vi damelag i 7'er serien, dette laget gikk helt til topps og ble kretsmeistere. Dette til tross for at treningsoppmøtet var så som så.

1997

Formann: Brynjulf Hustad**Trener: Børre Bjørsvik**

Denne sesongen knyttet vi til oss Børre Bjørsvik som trener, Bjørsvik hadde fra før erfaring som trener for Rival, samt at han hadde erfaring fra toppdivisjonen med MFK. Vi hadde knyttet til oss en del nye spillere og intensiteten på forsesongtreningene var stor. I treningskampene imponerte vi med 8 strake uten tap, før vi fikk stryk av AK. Starten på serien var også imponerende. Først slo vi Surnadal 8-2 hjemme, før vi nedsablet Tomrefjord borte med 6-1. Etterhvert jevnet det seg ut og til slutt havnet vi på en meget sterk 3. plass, etter CFK og KFK som begge rykket opp i 2. div. Til sammen spilte vi denne sesongen 36 kamper totalt, flest kamper fikk Kenneth Kvalheim som spilte samtlige. Jan Roger Lindseth misset bare en kamp denne sesongen. Toppscorer denne sesongen ble Arve Berg og Kenneth Kvalheim med 18 seriemål hver. På de 36 kampene ble det benyttet 26 spillere. 5. divisjonslaget vårt gjorde en fin figur og havnet på en fin 6. plass, her ble Kai Eddy Hansen toppscorer med 21 serie mål. Kai og Stig Arild Gjerde var de spillerne som var representert flest ganger på 5. div. laget med sine 19 opptredener. I tillegg må vi nevne at seniorspillerene hadde en koselig weekend til Lillehammer i fotballferien, hvor vi spilte mot Lillehammer. Dette året stilte vi også med jentelag i aldersgruppen 14-16 år, jentene viste godt stå-på humør, men endte likevel sist på tabellen. Guttelaget vårt endte nest sist i sin avd., mens småguttene endte på 6. plass. I tillegg jobbes det godt i jr. avd. hvor vi i år hadde 6 lag under 12-14 stadiet.

1998

Formann: Brynjulf Hustad**Trener: Børre Bjørsvik**

Etter en glimrende fjorårssesong og forsesong, ble denne sesongen en gigantisk nedtur. Noe av grunnen til dette er nok at vi mistet 6 sentrale spillere fra fjorårssesongen, dette uten at vi klarte å finne noen fullgode erstattere. Fra starten på sesongen

fikk vi motgang, noe vi ikke greidde å snu før det var for sent på slutten av sesongen. Dette til tross for at trener Børre Bjørsvik prøvde det meste, både sosialt og treningsmessig. Et stort problem denne sesongen var mannskapsmangel. Når skadene og suspensjonene meldte seg, slet vi med å stille nok spillere til kamp. Et eks. var hjemmekampen mot Gossen IL, 30 minutter før kampstart hadde vi 10 spillere. Vi fikk en publikummer til å hente sko, mens billettøren satt på benken. Denne kampen vant vi utrolig nok 3-1. Vi spilte denne sesongen 34 kamper, flest hadde Benny Frode Øverli med 33. Totalt ble det benyttet 25 spillere, hvorav 23 spilte seriekamper. Toppscorer denne sesongen ble Jan Arild Midthaug med 13 mål, et mer enn Arve Berg som kom tilbake midt i sesongen. Årets spiller ble desverre ikke kåret.

2. laget vårt som spilte i 6..div. var i år et samarbeid med Bud IL, endte til slutt på 3. plass på tabellen. Dette samarbeidet fungerte godt for begge klubber, her gjorde Edgar Magne Lindseth en god jobb. Guttelaget under Edgar Halås endte sist på tabellen, mens småguttene under Kai Skogstads regime endte nest sist i sin avdeling.

1999

Formann: Svein Inge Male**Trener: Jan Roger Lindseth**

Rossi trener med suksess.

Etter 1 år i Bud som spillende trener, vendte Jan Roger Lindseth tilbake som spillende trener for laget vårt. Til tross for at vi rykket ned, fikk vi flere forsterkninger og stallen virket solid og sterk. I romjulscupen stilte vi to lag, desverre greidde ikke disse å nå helt til topps. I vintercupen fikk vi smake suksess, da gikk vi helt til topps etter at vi slo Bjørset 6-2 i finalen. I treningskampene imponerte vi med flere sterke resultater, her ble det kun et tap på 10 kamper. Starten på årets sesong ble en nedtur med tap 3-5 mot Frei hjemme på Skotten. Etter dette rettet det på seg og laget kjempet helt i toppen utover våren. Utover høsten tapte laget kun 1 kamp (hjemme mot Midsund) og spilte en uavgjort (Frei b). I den siste kampen hjemme mot Moldekam., kom årets største seier. Her ble resultatet 14-0 i vår favør, dette må være bortimot rekord for Bryn i en obligatorisk kamp på seniornivå. Ellers så tapte guttene bare 4 kamper i årets serie noe som førte til 1. plass og opprykk. Laget spilte 32 kamper og spillende trener Jan Roger Lindseth var representert i samtlige. Totalt ble 23 spillere benyttet, mens 22 av disse spilte seriekamper. De spillerene som hadde flest treningsoppmøte var Mareno S. Male og Frode Nerland med 74 av 82 oppmøter.

Kaptein Jana toppscorer med 30 seriemål.

Toppscorer ble Jan Arild Midthaug med 42 mål, 30 av disse kom i serien. Det er nok lenge siden noen har scoret 40 mål i en og samme sesong for Bryn, om dette har hendt. Når det gjelder 6. div. laget vårt, havnet disse midt på tabellen.

Kai Eddy Hansen var den spilleren med flest opptredener, mens Halvor Vassli ble toppscorer med 5 mål. Vi nevner at Bryn 2 var det eneste laget som tok poeng mot seriemester Surnadal. 14-16 års laget vårt kom nest sist i sin avdeling, etter en fin vårsesong falt laget helt fra hverandre etter pausen.

Svein Inges gutter deltok også på Norway cup, her ble laget slått ut i innledende spill. 12-14 års laget havnet midt på tabellen, her hadde Kai Skogstad ansvaret. Ellers hadde vi 4 gutte- og 1 jentelag i seriespill under 12-14. Disse lagene gjorde det veldig bra og det gror godt i de yngre rekker.

Laget som spilte Bryn opp i jubileumsåret. Bak f. v. Trener Jan Roger Lindseth, Benny Frode Øverli, Frode Nerland, Rune Farstad, Geir Teistklub, Kjetil Hoem, Frank Robert Berget, Jean Andre` Gjelsten og oppmann Markus Inge Male. Foran f.v.: Jan Arild Midthaug, Endre S. Male, Mareno S. Male, Kai Eddy Hansen, Albert Vassli, Ola Farstad og Jo-Petter Nerlandsrem. Bak ser vi supporterne.

F R I I D R E T T

FRIIDRETTE MED LANGE TRADISJONAR I BRYNLAND.

Friidrett har vore ein utbreidd aktivitet i området som Bryn i dag dekkjer i lang tid før I.L. Bryn vart danna i 1949. Mykje av den aktiviteten innan friidrett som var driven tidlegare, var nok ikkje så organisert, men det var også drive ein del friidrett i dei idrettslaga som aktive i dei ulike tidene. Første idrettslaget i det aktuelle området var Farstad idrettslag som vart stifta 1. mai 1932. Dei andre idrettslaga var Hustad I.L. frå 1937 og Viken I.L. frå 1939, Vevang I.L. og Skotten I.L. nokre får år.. Ut frå dei opplysningane vi har, ser det ut til å vere Farstad idrettslag som var med aktiv innan friidrett. Dei andre laga dreiv mes med fotball, men her var det også enkeltutøvarar som *slengte* med i friidrettsøvingar når det høvde seg. Vi veit at det også var drive former for meir eller mindre organisert idrettsaktivitet før Farstad I.L.. Det blir fortalt at det mellom anna var nokre ungdommar på Farstad som dreiv med turning i eit klasserom i *Tusenborg*, nyskulen på Farstad, i slutten på 1920-talet. Det var heller ikkje uvanleg at det var avvikla ulike friidrettskonkurransar bygdene i mellom.

I følgje *Hustad idrettsråd* sin frå protokoll frå 2. september 1931 vart det vedteke ein plan for å «fremje idrett og leik millom skuleungdom i kommunen».

Det vart sett opp følgjande retningslinjer for skuleidretten:

1. Ved slutten av skuleåret bør det vere tevling millom gutane i andre deild i desse idrettsgreinene: laup, 60 m, lengdesprang, høgdesprang, kast med liten ball og kast med stor ball.
Læraren ved skulen skal leie tevlingane. Medlemmane i idrettsrådet skal i tilfelle hjelpe han.
2. Dessutan bør det vere eit idrettstemne for alle skulane i kommunen på den staden og til den tid som idrettsrådet fastset -

helst i slutten av juni.

Dei gutane som fyller 11½ år fyrr skuleåret sluttar, og som læraren meiner greider grava til idrottsmerket, får høve til å vere med i tevlingane.

Hustad idrettsråd sin protokoll var under skriven av L. N. Ødegård, N.O. Skarset og H. Rangøy.

Vidare ser vi i protokollen at det vart halde tevlingar i friidrett mellom Farstad, Hustad og Vassenden skular i 1936. Det var 40 skulebarn som var med, og Hustad skule vann æresskjoldet. Dei 3 beste skulane fekk namnet sitt inngravert på skjoldet. Desse skulekonkurransane heldt fram til 2. verdskrigen. Dei fortsette også etter krigen, men var då noko mindre regelfaste. I følgje protokollane var det *Bernt Reitan* som kom til å verte eldsjela og drivkrafta bak skulekonkurransane og friidrettsarrangementa etter at *Lars Ødegård* slutta som lærar på Farstad.

Det var 17. mai som var den store friidrettsdagen på Farstad. Her var det konkurrert i sprint, hopp og kast. Konkurransane, som ein heller kan kalle idrettsleikar, vart haldne på eigna dyrkamark eller grassletter. Ein slik plass var *Kristianmarka* på Farstad som vart brukt til friidrett fram til at Farstad idrettslag fekk ordna eigen idrettsplass på Farstadriset.

Når det gjeld friidrettskonkurransane mellom dei ulike bygdene i Hustad, kan Markus Sandvik (80 år) at han var med på ein friidrettskonkurranse mellom Skotten og Farstad like etter at krigen var slutt. Markus Sandvik. Han hugsar spesielt at det kom ein tynn og langbeint unggut som var for ung til å vere med, og hoppa høgde. Han hoppa høgare enn alle dei som var med i konkurransen. Det var *Kåre Reitan*. Han vart seinare ein av dei første som vart med i meir organisert friidrett.

I samband med *fredsmarsjen* i 1945 vart det også arrangert ein friidrettskonkurranse mellom Hustad og Farstad. I tillegg til enkelteøvingar som diskos, kule, lengde og 100 m, vart det arrangert stafett på grusvegen. Laget frå Hustad vann etter at dei hadde stilt med slike raske karar som *Harald Gjerde* og *Lorents Løkhaug* på laget.

Kåre Reitan den første kretsmeister?

Dei første ungdomsåra var Kåre Reitan med friidrettskonkurransar utanom dei lokale tevlingane på Farstad. Kåre var for det meste åleine. Trening var det også heller dårleg med. Det vart til at han tok nokre hopp over klesnora heime av og til.

Det var først då han kom i Tysklandsbrigande frå 1949 at han fekk konkurrere i friidrett. Kåre kan vise til fleire gode plasseringar i lengde, på 100 m og i høgde frå denne tida. Etter at han kom heim frå Tyskland, vart han også meir med i friidrett her heime. Han var mellom anna med på fleire stemne i Molde først på 1950-talet. I 1951 vart han kretsmeister i høgde med resultatet 1.78 m. Han hadde ein personleg rekord frå tidlegare på 1.83 m. På 100 m og i lengde konkurrerte han med landslagsmann *Jakob Rypdal*, og Kåre var fullt på høgde med han på 100 m. Det vart også deltaking i nokre interkretskampar mot Nordmøre og Sunnmøre på denne tida for Kåre. Då I.L. Bryn ikkje hadde kome igang med friidrett på denne tida, representerte han Farstad I.L. sjølv om det ikkje var noko aktivt lag innan friidrett.

Det blir fortalt at ein av handelsmann på Farstad, *Nils O. Farstad*, hadde sett opp ein vandrepokal for eit løp på 100 m som var oppmålt på vegen. Det var stor prestisje i å få napp i denne pokalen. Då Kåre Reitan kom heim frå Tysklandsbrigaden, var det *Harald Breivik* og *Harald Gjerde* som hadde napp i pokalen. Harald Gjerde frå Hustad hadde ord på seg for å vere svært rask, og Harald Breivik var god både i lengde og sprint. Han var også ein av dei beste på fotballaget til Farstad I.L. Kåre stilte opp mot desse då han kom heim og greide til slutt å vinne pokalen.

Hans Rødal, onkel til Oddmund Moi, var ein annan frå området som dreiv litt med friidrett dei første åra etter krigen. Han hevda seg godt både i sprint og hopp, og han var den som fekk Oddmund Moi og Ove Farstad til å bli med på friidrettsstemne.

Første friidrettsformannen, Ove Farstad, i fint driv på siste etappe i Vågen rundt.

Organisert friidrett i I.L. Bryn frå 1955

Dei første åra etter at Bryn vart stifta i 1949, var det ikkje nokon organisert friidrettsaktivitet i laget. Vi har tidlegare nemnt at mellom anna Kåre Reitan deltok for

Farstad idrettslag. I tillegg har vi andre frå området som var aktive med i friidrett i Molde. Her kan vi nemne *Per (Keivan) Skotheim* som var mellom dei beste i lengde og sprint i Romsdal i mange år. *Kjellrun Sandvik* frå *Steinan i Sandvika* deltok også for Olymp i Molde og hevda seg spesielt godt i diskos. Ho var ut frå det ein veit, den første jenta som var aktivt med i friidrett frå det som seinare har blitt kalt *Brynland*.

I 1955 vart det oppretta friidrettsgruppe i I.L. Bryn med *Ove Farstad* som første friidrettsformann i laget. Rekneskapen viser at det nok har vore tenkt friidrett tidlegare også. I 1952 vart det kjøpt inn ei kule til kr 12.70. Vidare viser rekneskapen frå 1955 at dette året hadde ein dei første utgiftene til startkontingent og reiser. Kontingent til Romsdal friidrettskrets vart betalt for første gong i 1957. Dette året var det også bokført rei-seutgifter til friidrett på kr 100.-.

Frå midten av 1950-åra var det Oddmund Moi og Ove Farstad som var dei mest aktive i friidrett. Dei var også med på ein del friidrettskonkurransar før Bryn fekk friidrettsgruppe. Det var ikkje alltid like lett for desse to å vere med på friidrettsstemne i helgene då begge var sentrale spelarar på I.L. Bryn sitt A-lag i fotball.

Ove Farstad var som 15-16 åring ein av dei beste terrengløparane i Romsdal. Han vann fleire løp i sterk konkurranse med juniorane i kretsen. Han var også med i hopp og kast og hevda seg

Oddmund Moi, allsidig utøvar og ei av eldsjelenes dei første åra.

godt. Oddmund Moi var ein svært allsidig friidrettsutøvar og var mellom dei beste i friidrettskretsen i hopp, kast og sprint. Det kan nemnast at han som 15-åring kasta liten ball 102 m, og det viste seg seinare at spydkast vart ei av dei beste øvingane til Oddmund. Besteresultatet hans i spyd er 60.78 m (gammal spydtype). Trestegresultatet hans på 13.89 m er også svært godt i nasjonal samanheng og gav 2. plass under B-NM i friidrett i 1961.

Ove og Oddmund fekk etter kvart fleire med seg til friidrettsstemne rundt i romsdalsregionen. Mellom anna var fleire av dei yngre brørne til Ove med og hevda seg godt i fleire øvingar, Bjarne, Leif og Gudmund. Sivert (Nergård) Skotheim var ein av dei nye mot slutten av 1950-årat. Han vart mellom anna kretsmeister i høgde for gutar 14 - 15 år i 1958. Jentene kom også med etter kvart, og ei av dei første som var med på stemne, var Anne Lande. Ho vart kretsmeister på 60 m og i lengde i klassen 14 - 15 år i 1957.

OL-deltakar og landslagsmann på Bryn stadion sommaren 1957

Sommaren 1957 vart avvikla ei propaganda- og treningssamling i friidrett på Bryn stadion. Det at det var OL-deltakar, norgesrekordhaldar (2.05m) og landslagsmann Bjørn Torkhildsen som stod for instruksjonen, gjorde nok sitt til at oppslutninga om samlinga var svært god. Samlinga vart ein god stimulans for ungdommen til å vere med på friidrett, og det vart stadig fleire som ville prøve seg og vere med på friidrettsstemne. Etter kvart dukkar det opp nye namn i friidrett som: Sigmund Løkhaug, John Kr. Johnsen, Jan Sandblåst, Sigmund Julshamn, Jan Brevik, John Haugen og Kåre Julshamn. Og her finn vi namn som seinare kom til å dominere resultatliste i mange år framover. Ja, heilt fram til dagen i dag som veteranar.

I.L. Bryn med sitt første storarrangement i 1958

På ettervinteren 1958 arrangerte I.L. Bryn sitt første store friidrettsstemne. Kretsmeisterskapet i lengde og høgde utan tilløp vart avvikla i Stemshallen med god deltaking, spesielt frå Molde, og det vart oppnådd resultat opp mot det beste i landet.

Denne vinteren vart det også starta innandørstrening i friidrett i Stemshall. Oddmund Moi var trenar og samla ein god flokk ungdommar rundt seg. Treningane varte ikkje i så lang tid, noko som hadde samanheng med at Oddmund ikkje alltid var heime og kunne leie treninga.

Etter kommunesamanslåinga i 1964 vart det arrangert fleire Frænameisterskap i friidrett på Bryn stadion sjølv om det ikkje var nokon friidrettsbane der. Det vart arrangert løp frå 60 m og opp til 1500 m på grasbanen. Deltakinga var god med deltakarar frå dei fleste klubbane i kommunen og med spesielt sterke utøvarar frå I.L. Ekko på Jendem.

Utanom Oddmund og Ove var det spesielt Sigmund Løkhaug og Sivert Skotheim som var dei mest aktive friidrettsutøvarane frå Bryn først på 1960-åra. Dei dominerte både gute- og junior-klassane i mange år. Begge desse var gutar med god spenst og som etter kvart spesialiserte seg i høgde. Sigmund Løkhaug har ei bestenotering på 1.85 m etter at han gjekk over til floop-stilen, eit resultat som framleis står som klubbrekord for I.L. Bryn når ein ser vekk frå tangeringa til Freddy Male noko seinare og Jimmy Eriksen med 1.95 m for Fræna Friidrettsklubb i 1992.

I.L. Bryn på toppen i Romsdals-friidretten frå 1968

I 1968 starta det ein kan kalle gullalderen for friidretten i I.L. Bryn. Det heile starta med at medorganisert fellestrening i den velse gymnastikksalen på Hustad gamle skule og seinare på sentralskulen. Svanhild og Håkon Forthun saman med Sivert Skotheim var mellom dei fremste for å få meir fart på friidretten i laget.

Brit Eli Moi var dette året med i Romsdal friidrettskrets sin tropp til Donald Duck-lekene for 12-13 åringar om hausten. Seinare på hausten hadde Bryn 50 deltakarar med i Frænameisterskapen i friidrett og vart med det den dominerande klubben under meisterskapen. Fleire av gutane og jentene var også med i KM på bane og tok mange medaljar.

Frå 1969 hadde Bryn ein stor tropp med i friidrett som hevda seg gode både i innandørsidrett, i terrengløp og på banen. Dette året vart det for første gong arrangert friidrettstemne i gymnastikksalen ved Hustad sentralskole. Det var over 30 jenter og

gutar som møtte opp på dei faste treningane på skulen denne vinteren

1970 vart eit nytt merkeår for friidretten i Bryn. Ove tok igjen over som formann i friidrettsgruppa. Denne våren vart det arrangert terrengløp i området rundt Bryn stadion.

Med eit deltakartal på 147 løparar frå heile Romsdal, vart dette eit av dei største friidrettsarrangementa i kretsen. Litt seinare, 1. mai, debuterte I.L. Bryn i *Vågen rundt* på Vågstranda, og jentene var ikkje snauare enn at dei vann klassen sin. Sluttstatusen for 1970-sesongen vart 10 gull, 14 sølv og 5 bronsjemedaljar i KM i friidrett.

I.L. Bryn med friidrettsbane

Sommaren 1971 starta ein opp arbeidet med å få til friidrettsbane på Bryn stadion. Ein del år tidlegare hadde det vore køyrt på stein og grov grus på det som skulle bli løpebane rundt den nye grasbanen. Etter å ha fjerna ein del sand, nivellert opp og lagt ned drenering, vart det køyrt på marmorgrus med fleire lastebilar i mange dagar. Sigmund Julshamn som kom heim denne sommaren for å bli lærar på Hustad, brukte storparten av ferien til å få på plass sargane og meir finplanering. Før sesongen var slutt om hausten, vart det arrangert friidrettstemne på anlegget for første gong. Det var meir som eit prøvearrangement, og resultatet lova godt for den særmerkte kvite friidrettsbanen. Friidrettsbane med marmorgrus var noko heilt nytt.

1971 vart også eit godt år for den aktive friidretten i laget. Dei største prestasjonane stor Brit Eli Moi for med å vinne landsfinalen i 3-kamp og bli nr 2 i dei landsomfattande Vesta Hygea-lekene. Laget hadde også fleire med i Donald Duck-lekene. Sluttstatusen for kretsmeisterskapa vart 15 gull, 18 sølv og 13 bronsjemedaljar.

Det at Sigmund Julshamn kom heim, var til stor hjelp for dei som stod på for friidretten i laget. Han kom med som trenar, administrator og aktiv. I 1972 tok han over som leiar for friidrettsgruppa.

*Sigmund Julshamn i terrengløp
midt på 60-talet*

Etter at Bryn no hadde fått sin eigen friidrettsbane, vart laget eit av dei mest aktive arrangørlaga i Romsdal. I 1972 vart det avvikla 17 friidrettsarrangement i laget, innanørsstemne, terrengløp og banestemne.

Den idrettslege framgangen held fram i 1972 med mellom anna fleire deltakarar på Romsdal sitt lag under Donald Ducklekene, Jan Kåre Farstad, Henry Hatlebakk, Sissel Aure og Arild Hansgård.

Vidare var det deltakarar med på Tyrvinglekene og på krestslaget mot Nord-Østerdal. På Vågstranda stilte laget med 4 gute- og jentelag. Jentene vann igjen klassen sin, og gutane greidde ein sterk tredjeplass.

Brit Eli fekk ein ny stor sesong med deltaking i junior-NM, ny kretsrekord på 100 m med 12.5 sek. og høgde utan tilløp på 1.26 m. Ny var veninna Astrid Male som sette kretsrekord på 100 m hekk med 17.1 sek. Brynjentene sette også ny kretsrekord på 4x400 m stafett.

I alt vart det denne sesongen 33 gullmedaljar på deltakarane frå Bryn.

NM i hopp utan tilløp på Hustad Norsk juniormeisterskap til Brit Eli Moi.

1973 vart ein toppsesong for friidretten i I.L. Bryn. Det starta med at friidrettsgruppa var dristige og tok på seg å arrangere NM i hopp utan tilløp innandørs. Meisterskapen vart avvikla 11. mars i gymnastikksalen på Hustad sentralskule. Golvflata der meisterskapen vart avvikla var på 18 x 10 m!! Her var det 2 stasjonar for høgde og 2 for lengde, og i tillegg var det plass til publikum langs sidene.

I eit av klasseromma var NM-middag, kveite, etter at konkurransane var ferdige. Det vart eit tett og intimt arrangement, og etter det ein kunne lese i avisene og dei tilbakemeldingane som kom frå dei aktive, vart det eit vellykka arrangement. I dag over 25 år seinare er det framleis fleire tidlegar aktive på høgt nasjonalt nivå og lagleiarar som tek fram NM-et på Hustad i 1973.

I slutten av juni vart dei første Nordvestleikane arrangerte, og det vart eit stemne som etterkvart vart tradisjon med god deltaking. Seinare ut på sommaren vart det arrangert interkretskamp mellom Romsdal og Nord-Østerdal på stadion. Dette året hadde ein og svenskar med som deltakarar på eit kveldstemne etter Tresfjordlekene. Svenskane ville gjerne prøve kvitgrusen.

*Brit Eli Moi, første i I.L.
Bryn med gull i NM*

Brit Eli norsk juniormeister på 100 m.

I.L. Bryn fekk i 1973 sin første norske meister i friidrett. Britt Eli Moi og Astrid Male var med på junior-NM på Nadderud stadion. Astrid Male var med på 100 m hekk og hevda seg langt oppe utan å nå opp til medalje.

Brit Eli stilte på 100 flatt og var ikkje snauare enn at ho vann og vart norsk juniormeister. Seinare på sommaren tok Brit Eli sølv på 100 m under senior-NM i Trondheim. I tillegg vann ho Coca cola-starten på 100 m og var med i 2 junior-landskampar og i 2 Europa-cupar.

Hanne Reitan var ei anna jente som oppnådde mange gode resultat. I 1973 var ho med i junior-klassen under junior-NM på Hustad. Her fekk Hanne ein fin fjerdeplass i høgde med resultatet 1.36 m som var ny kretsrekord for Romsdal. I dei næraste åra som følgde, betra ho resultata sine både i lengde og høgde utan tilløp. Under NM i 1976 vart Hanne nr 2 i høgde utan tilløp for juniorar med resultatet 1.43. Dette var igjen ny kretsrekord og besteresultatet til Hanne.

Hanne Reitan har arva spensten etter faren, Kåre Reitan

Resultatet står framleis som klubbrekord. I lengde utan tilløp er det også Hanne som har klubbrekorden som er på 2.63 m. I høgde med tilløp nådde ho 1.45 m som 15-åring.

Etter at Sigmund hadde vore leiar i to år, 1972 og 1973, tok Torbjørg Farstad over som leiar i 1974. Ho stod som leiar i to år fram til og med 1975.

Frå midten av 1970-talet kom seniorane for fullt. Vi kan nemne at Leif Petter Gjerde sette klubbrekord på 800 m med 1.54.1 i 1974 og oppnådde 3.59.3 på 1500 m og 51.5 på 400 m. Den nye sprintkometen i Romsdalen var Per Sigmund Henøen. Han gjekk over frå å springe landevegsløp til sprint der han sette klubbrekord på 100 m med 11.1 i 1973, 51.1 i på 400 m i 1975 og krets- og klubbrekord på 200 m med 22.7 i 1976.

Leif Petter Gjerde og Per Sigmund Henøen, bryngutar med humor og fart

Etter at Torbjørg hadde tatt sin tårn, tok Olav Reistad over som leiar i 1976, og han var leiar i tre år fram til og med 1978.

I kast var det framleis «veteranane» Ove og Oddmund som var mellom dei beste i kretsen. Ove med 11.79 frå 1960, Oddmund med 12.22 frå 1968 som besteresultat i kule. I diskos nådde Oddmund 38.50 i 1965. Ove var også ein habil

spydkastar ved sida av Oddmund. Besteresultatet hans er på 46.70. Leif Farstad kom etter kvart sterkt både i kule og spyd og lengst nådde han i spyd med 52.78 i 1978 og kule 12.43 i 1976.

I lengre løp var det Sigmund Julshamn som var den mest aktive deltaking i alt som var av løp mellom 800 m og maraton. Besteresultatene Sigmund har som representant for Bryn, er 2.01.3 på 800 m, 4.06.4 på 1500 m, 9.06.8 på 3000 m, 33.33.8 på 10.000 og 2.48.32 på maraton. Håkon Forthun som også var aktivt med i fotball ei tid, tok etterkvart å hevde seg i norgestoppen i veteranklassane på 800 m og 1500 m. Mot slutten av 1970-talet kom Gudbjørn Nerland sterkt og truga Sigmund som den beste senioren på 1500 m. Gudbjørn nådde 4.08.8 på Aksla stadion i 1980 der han slo Sigmund i samlop.

Brynjentene hevda seg også i kast mot slutten av 1970-talet. I 1976 sette Synnøve Farstad kretsrekord i kule med 12.30 m. Synnøve var i fleire år med i junior-NM der ho hadde gode plasseringar. Søstre Heidi og Anna Marie Reistad følgde godt opp bak Synnøve i denne perioden.

Synnøve Farstad med ny rekord, seinare vart det 12.30 m

Utflytta brynarar med gode resultat

Fleire av dei som var med i Bryn i yngre alder, enten på fotballag eller i friidrett, vart aktive i friidrett etter at dei flytta ut for å gå på skole eller få seg arbeid. Ein av desse er John Kr. Johnsen, son til stiftaren av I.L. Bryn, Alfred Johnsen. Då John var heime, var han med på gutefotballag i Bryn.

Det var først då han flytta til Oslo at han starta for fullt med friidrett i Vestar. John var også ein tru-fast deltakar i Nordvestleikane dei første åra. Han hadde med seg fleire av klubbkameratane frå Vestar, og var med å gjere Nordvestleikane til eit stemne med gode resultat. John skal etter det ein veit ha banerekorden på Bryn stadion med 6.81 m. Elles kan ein nemne at besteresultatata hans i tresteg og lengde er så gode som 15.11 m og 7.16 m. John har mellom anna 2 gull frå B-NM i tresteg og 1 bronse frå hovud-NM i same øving. Sjølv om John i alle år som vaksen har representert Vestar, har han vore tru mot Bryn med årleg å betale medlemskontigenten og møte opp på treningane til friidrettsgruppa når han er heime.

Torfinn Gaupset er ein annan tidlegare bryngut som har oppnådd gode resultat for andre klubbar. Han har mellom anna 49.8 på 400 m for klubben Uredd i Skien. Etter at han kom heim til distriktet, representerte han også Bryn nokre år med tider på 400 m ned mot 50-talet, 52.2 som det beste.. Ein annan god sprintar var Per Farstad. Han representerte Bryn i ei kort tid før han reiste ut.

Mange nye med i friidrett

Frå 1979 og i fire år framover var det Kirsten Moi sin tur å ta over som leiar for friidretten i Bryn. Det var svært mange med i friidrett frå midten av 1970- talet og ut til først på åtti-talet. Det var nesten slik at det var friidrettsjenter og -gutar frå alle

heimane i området. Mange burde ha vore nemnde frå denne perioden, og ein tek med namna på nokre av dei mest aktive som Jan Viggo Røsok, Marit Dagfinrud, Jan Kåre Farstad, Hans Kristian Sunde, Ola Hustad, Mona Hustad, Arild Moi, Bendik Ove Nerlandsrem, Sissel, Rita Aure og John Aure, Tor Inge Løkhaug, Kristin Farstad, Knut Egil Ørjavik, Wenche Sannes og Torill Farstad. Av desse nemner vi spesielt at Torill Farstad utvikla seg til å bli ein god høgdehoppar og hadde lenge kretsrekorden i høgde for Romsdal med 1.62. m. Vi tek også med at Tor Inge Løkhaug var ein ny sterk bryngut i høgde og lengde utan tilløp, og han har fleire gode plasseringar frå NM. I høgde utan tilløp nådde Tor Inge 1.55 som bestenotering. Noko seinare, i 1986, nådde han 3.20 m lengde utan tilløp som framleis er klubbrekord.

Etter Kirsten Moi sin periode som leiar, var det Palmer Sjøholm som tok over i 1982 og etter eitt år kom Sigmund Julshamn igjen som leiar i resten av 1980-åra.

Brynhallen og sterke innandørsresultat

Då Brynhallen vart teken i bruk hausten 1978, kom det ny fart i friidretten innandørs. Spesielt merkar ein seg den sterke framgangen til høgdehopparane. Ein merkar seg namn som Freddy Male, Evelyn Male, Anne Marie Reistad, Birgitt Løkhaug, Erling Haugnes og Frank Robert Berget.

1. plass til bryngutane på Molde. Are Forthun, Ulf Myrbø, Frode Vevang, Jan Viggo Røsok, Jo Forthun og Øyvind Visnes

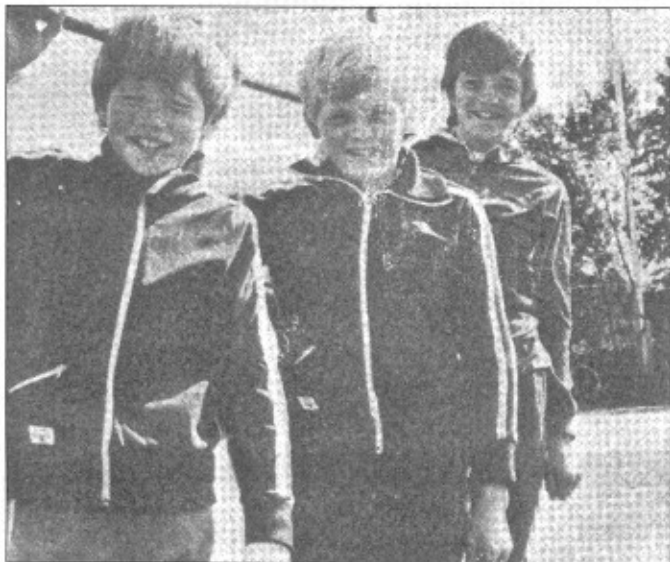
Birgit Løkhaug, Bryn (t.v.) og Frank Flatmo, EIL sikret seg bestemannsbremiene under KM i hopp utan tilløp.

Birgitt Løkhaug sette ny klubbrekord med 1.64 i 1984, noko som også var kretsrekord for Romsdal ei tid. I høgde utan tilløp nådde ho 1.42 m, 1 cm bak Hanne Reitan sin rekord frå 1976.

Det vart Erling Haugnes som nådde lengst/høgast når det gjeld høgde med tilløp. i 1980 hoppa han 1.65 m som 13-åring, og som 15-åring to år seinare nådde han 1.70 m. Noko meir vart det ikkje som representant for Bryn. Etter å ha flytta til Mo i Rana fekk Erling 2.02 som besteresultat for Stålkameratene.

Norsk juniormeisterskap til Freddy Male

Freddy Male har nok vore av dei største friidrettstalenta Bryn har hatt. Han vann mellom anna lengde i dei landsomfattande Donald Duck-lekene både som 12-åring og som 13-åring. Sjølv om han var ein allsidig hoppar, vart det høgde som vart den beste øvinga hans. Freddy hoppa som 14-åring 1.71 m og nådde sitt beste som 17-åring med 1.85 m i 1986. Aller lengst nådde han i høgde utan tilløp. Her kom han til å hevde seg heilt i norgestoppen. I 1986 vart han norsk juniormeister med 1.66 m.

Sterke høydehopp i kraftig motvind (se på flagget i bakgrunnen!) sørget denne trio for. Foran: Jim Svenøy, EIL, Ingvar Grønset, EIL og Freddy Male, Bryn. Foto: Jarle Mordal.

Brynhallen som konkurransearena i friidrett

Det første friidrettsstemne i Brynhallen vart arrangert vinteren 1979 med konkurransar i lengde, høgde, 40 m, kule og 800 m. Seinare etter at Plasthallen kom, vart 40-meteren bytta ut med 60 m. Etter dette første stemnet vart det arrangert minst eitt større friidrettsstemne i Brynhallen kvar vinter. Det var 2-dagars stemne med mellom anna KM for alle klassar. Desse stemna vart svært populære og deltakinga så stor at det ei tid var problem å avvikle stemna innan rimeleg tid. Då Brynhallen var einaste idrettshallen i Midt-Norge der ein kunne bruke piggsko, vart også Midt-Norsk meisterskap lagt til hallen. Her avvikla ein i tillegg til dei andre tradisjonelle øvingane stavhopp med hopp på 4.50 m.

26. april 1980 - høgdepunktet i I.L. Bryn si historie NM i terrengløp på Nerland

Gull til Gunvor Hilde under NM terrengløp på Hustad

Sjølv om det har vore mange store idrettsdagar i Bryn si historie, kan ein seie at NM i terrengløp ute på Nerland den 26. april i 1980 er den største. Her stilte heile noregseliten opp på herresida og på kvinnesida sjølvas-te løpardronninga Grethe Waitz saman med Ingrid Christensen dei andre i norgestoppen. Det var ekstra stor stas at Elnesvågjenta Gunvor Hilde vart norsk meister i juniorklassen i konkurranse med 33 jenter frå heile landet.

Bryn stilte med to deltakarar i seniorklassen, Gudbjørn Nerland og Sigmund Julshamn. Det vart som venta inga topplassering på dei. Likevel vart det spenning rundt våre eigne deltakarar. Kven var best? Gudbjørn eller Sigmund? Denne gongen vart det Gudbjørn som vann tvekampen mellom desse to.

Dette var eit arrangement som heile «Brynland» var med på og som skal ha æra for at det vart svært vellukka. I det fine vårveret var det over 1000 tilskodarar rundt løypene ved *Flygaren*. Det vart vist opptak frå løpet og premieutdelinga i Brynhallen i sportsrevyen på NRK TV om søndagskvelden.

Færre med i friidrett utover i 1980-åra

Sjølvsagt om talet på dei som var med i friidrett, gjekk noko ned utover på 80-talet, var laget mellom dei mest aktive i Romsdal. Det at laget tok 41 KM-gull i 1982, fortel om framleis stor aktivitet. Stadig kom det nye utøvarar som var ivrige og stod på og oppnådde gode resultat. Ein

Tove Myrvang og Bodil Moi, to jenter med spenst og fart

kan her nemne Bodil Moi, Inger Torill Lindseth, Tove Myrvang, Tone Male, og Sonja Vevang i sprint og lengde. Når det gjeld kast, var det Rigmor Hustad, Ulla Farstad, Marie Austad og Nina Venås som var mellom dei mest aktive. Nina Venaas sette klubbrekordar både i spyd og diskos med resultat 31.82 og 34.12 i 1987.

Når det gjeld gutane, kjem brødrene Jo Kristen og Are Frode Forthun med for fullt

med mange gode resultat i hopp og løp utover på 80-talet. I 1983 sette Jo Kristen klubbrekord i lengde med 6.62 m, eit resultat som framleis står som klubbrekord i lengde. Han var også ein lovande mangkjempar 5.373 poeng i 10-kamp. Are Frode viste seg å bli sterkast i løp med resultat 51.1 på 400 m og 1.57.4 på 800 m i 1989. Resultatet på 400 m er tangering av klubbrekorden til Per Sigmund Henøen.

Midt på 80-talet kom Ivar Asbjørn Lervåg inn som ein ny sterk løpar i laget. Han er den løparen som sette flest klubbrekordar, og det rekordar som framleis står. Resultata er: 1000 m 2.34.2, 1500 m 3.54.2, 3000 m 8.42.9 og 5000 m 15.13.1. Han har også bronsjemedalje frå NM i terrengløp for junior.

Bryngutar med talent i hopp, kast og løp. Fremst frå venstre: Svein Olav Farstad og Ivar A. Lervåg. Bak frå ventstre: Frank Røvert Berget og Are Forthun

Begge to hevda seg svært godt i klassane sine i nasjonal samanheng. Frå først på 1980-talet dominerte Svein Olav Farstad kastøvingane i klassen sin. Han var allsidig og hevda seg også godt i hopp, og med det oppnådde gode resultat i mangekamp. I fleire av kastøvingane fekk han sterk konkurranse av klubbkameraten Astor Vevang.

I.L. Bryn med sterke stafettlag

Bryn var i fleire år mellom dei beste stafettlag for jenter og gutar i Romsdal. Dei hadde som regel hard konkurranse frå laga til Elnesvågen I.L..Sjølv om dei for det meste måtte sjå Elnesvågen framføre seg, vart det også ein del førsteplassar.

Seniorlaget til Bryn var også med i toppen i dei

Holmenkollaget til I.L. Bryn i 1983. Ei samling veteranar, seniorar, juniorar og gutar. I fremste rekke frå venstre: Ulf Myrbø, Håkon Forthun, Martinus Lervåg, Per Sigmund Henøen, Arvid Terje Hjelseth, Palmer Sjøholm og Tor Inge Løkhaug. I andre rekke: Gudbjørn Nerland, Ragnar Nerland, Sigmund Julshamn, Ivar A. Lervåg, Jostein Venaas og Are Forthun. Bakerst: Jo Forthun, Jim Farstad, Øyvind Nerland.

lokale stafettane, og i 1979 tok laget steget opp i nasjonal konkurranse med å stille i Holmenkollstafetten. Laget var sett saman av veteranar, seniorar, juniorar og gutar. Etter nokre år med berre herrelag, vart også kvinnene med frå først på 80-talet. Det vart stilt med både herre- og kvinnelag fram til 1992.

Dessverre vart det ikkje berre gode minner frå Holmenkollstafetten. I 1988 vart laget råka av ei ufatteleg tragisk ulukke. Ein av dei unge deltakarane, 16-årige Lars Hegdal, omkom i ei togulukke i Oslo-området kvelden før stafetten. Det vart

ikkje stafettdeltaking, men ei tung og lang heime-reise.

Grunnstammen i I.L. Bryn sitt Damelag i Holmenkollstafetten: Frå venstre lengst framme: Berit Sofie Lindseth, Tone Male, Sonja Vevang, Elisabeth Hjelseth, Ingveig Furesund og Evelyn Male. Bakerst frå venstre: Ann Helen Sandblåst, Svanhild Breivik Forthun, Gunnhild Lervåg, Britt Hjelseth, Vigdis Venaas og Jorunn Sjøholm. Følgjande deltakarar er ikkje med på bilde: Birgitt Løkhaug, Inger Torill Lindseth, Kristin Farstad og Edith Sundkvist.

Friidretten nede i ein bølgedal.

Sjølv om det var ein sterk nedgang i talet på jenter og gutar som var med i friidrett på slutten av 1980-talet og først på 90-talet, var det fleire utøvarar som hevda seg godt og oppnådde gode resultat både i gute- og jenteklassane og som juniorar.

Svein Olav Farstad utvikla seg etter kvart til å bli ein kastar på eit godt nasjonalt nivå. Han har i dag klubbrekordane i kule frå 1989 med 13.33 m, i diskos frå 1987 med 43.50 og 55.76 med den nye spydtypen i 1989. Det vart slegge som etter kvart vart den beste øvinga til Svein Olav. Han tok gull i slegge i B-NM og kvalifiserte seg til hovudmeisterskapen i friidrett med resultatet 52.84 i 1994.

Andre namn frå denne tida er brødrene John og Bjarne Sjøholm, Leiv Olav og Terje Brevik. Sterke løparar var også Jan Vidar Venaas og Endre Hjelseth. Jan Vidar Venaas var ein allsidig utøvar med 1.85 m i høgde og 46.22 i spyd i 1991. Ny hopptalent frå denne tida er Ketil Slatlem, Frode Nerland, Endre Nerland og Jimmy Eriksen.

Det kan nemast at Jimmy Eriksen viste sitt store høgdetalent med å hoppe 1.80 m som 16-åring. Han nådde 1.95 før han gav seg etter eitt år som junior.

Når det gjeld jentene, kan ein sepsielt nemne Rigmor Slatlem som hevda seg godt i lengde, hekk og høgde. I kast var det Karin Brennholm som følgde opp dei mange gode kastjenten Bryn har hatt. Begge desse to gjekk over i overbyggningsklubben som juniorar.

Ny NM-titlar til Bryngutar

Endre Nerland var i mange år av dei beste i lengde og hekk i Møre og Romsdal, men det var i høgde utan tilløp at han nådde lengst. Han vart norsk juniormeister i høgde utan tilløp i 1992. Sjølv om han oppnådde dette som utøvar for Fræna Friidrettsklubb, kan ein også rekna som Bryn-resultat då Fræna FIK er ein overbyggingsklubb.

I 1992 vart det gull på Endre Hjelseth som løpar for Fræna Friidrettsklubb. Det vart gull i lagkampen under NM i terrengløp. Han har seinare vore med som deltakar på Fræna FIK sitt Holmenkollag, og var med på laget første året i eliteklassen.

Jan Vidar Venaas har også vore fast deltakar på Fræna FIK sitt stafettlag og har i de to siste åra vore med som deltakar i eliteklassen i Holmenkollstafetten i to år.

Lange løp og maraton populært hos veteranane

Lange løp har blitt meir og meir populært mellom veteranane i laget, og det er ein spesiell status å ha fullført maratonløp på 42 km. Håkon Forthun har vore av dei ivrigaste når det gjeld maraton. Han har mellom anna fullført 5 løp på norsk jord innan eitt år. Sigmund var med Håkon til løp i Athen i 1983 og New York i 1986. Seinare har det blitt mange løp både innan- og utanlands for fleire av veteranløparane. Klubbrekorden i maraton har Arvid Terje Hjelset med tida 2.41.34 frå Oslo-

To av veteranane i teten i Kristiansundsløpet, Sigmund Julshamn og Arvid Terje Hjelseth.

maraton i 1989. Løparane frå Bryn har som regel vore på toppen på resultatlistene frå dei fleste landevegsløpa i Romsdal og på Nordmøre.

I.L. Bryn har sjølv vore ein fast landevegsarrangør med den årlege *Vintermila* i januar sidan 1972 og Nordvestløpet frå Brynstadion utpå hausten. Bryn var også med som initiativtakarar for *Atlanterhavsløpet* som for første gong vart arrangert i samband opninga av Atlanterhavsvegen i 1989. Dette er eit løp som blir arrangert i samarbeid med Averøy I.L., Kårvåg I.L. og Lyngstad og Omegn I.L.

Ny giv i friidretten frå midten av 1990-talet

Først på 90-talet var få jenter og gutar som var aktive med i friidrett. Dei faste treningane i Brynhallen held fram med få deltakarar i den aktuelle konkurransealderen, men i det som vart kalla idrettsskole, krydde det av jenter og gutar frå 5 - 10 år. I 1992 tok Ragnar Nerland over som leiar for friidrettsgruppa og saman med Arild Moi og fleire ser det igjen til at Bryn er på veg oppatt når det gjeld friidrett.

Det kan nemnast at Håkon Vikene Farstad var tatt ut til å vere med i dei landsomfattande Telenorlekene for 13 og 14 - åringar i 1999. Elles merkar ein seg dei sterke resultata til Kathrine Eriksen og Runi Moi. Sjølv om oppslutninga ikkje har vore heilt god dei siste åra, har det vore med stafettlag for jenter og gutar i Vågen Rundt kvart år.

Friddrettsleiarar med iver og ståpå-vilje

Sidan fridretten kom for fullt i Bryn, har laget hatt mange ivrige leiarar som ikkje har vore redde til å ta på seg utfordrande oppgåver. Formenn/leiarar i desse åra har vore:

Ove Farstad, Oddmund Moi, Sigmund Julshamn, Torbjørg Farstad, Kirsten Moi, Olav Reistad, Palmer Sjøholm og Ragnar Nerland.

Desse leiarane har ikkje vore åleine. Dei har hatt mange trufaste medhjelparar i friddrettsstyret og som dommarar og funksjonærar.

Styreprotokollane viser at det har vore med godt over 30 menn og kvinner frå Viken i sør til Vevang i nord i friddrettsstyret desse åra. På det meste har laget hatt 27 utdanna friddrettsdommarar, 3 forbundsdommarar - Ove Farstad, Ivar Orrestein-Farstad og Sigmund Julshamn- og 2 forbundsstartarar - Ivar Orrestein-Farstad og Sigmund Julshamn-. Av dei meste trufaste slita-

rane kan vi nemne: *Kirsten Moi* har vore med som fast friddrettsdommar i snart 30 år frå først på 1970. *Jakob Vevang* har som alt muleg mann, kasserar, dommar og dugnadsarbeidar frå først på 1980-talet fram til i dag, og *Magnar Dagfinrud* som dommar og alt muleg mann på dugnad frå midt på 70-talet til i dag.

Bryn har hatt ord på seg for å ha gode arrangement, og det mykje på grunn av den gode og røynde dommar- og funksjonærstaben

Friddrettsleiarar frå Bryn har også tatt på seg oppgåver på kretsplan. Ove Farstad, Ivar Orrestein-Farstad og Sigmund Julshamn har vore kretsleiarar og har i tillegg hatt ulike tillitsverv på kretsplan.

I.L. Bryn med i overbyggingsklubb i friddrett frå 1992

For å eit betre trenings- og konkurransemiljø for juniorane, gjekk Bryn saman med Bud I.L. og Elnesvågen I.L. og danna ein overbyggingsklubb i friddrett. Overbyggingsklubben fungerer slik at utøvarane under 15 år deltek for *moderklubbane*, jentene og gutane mellom 15 og 18 år kan delta for både moderklubben og overbyggingsklubben. Dei deltek då i jente- og guteklassane for moderklubben og i junior- og seniorklassane for overbyggingsklubben. Dei første åra representerte juniorane og seniorane i Bryn overbyggingsklubben, og dei oppnådde mange gode resultat og plasseringar både på kretsplan og i nasjonal samanheng. Brynutøvarane vart med det klubbkamerat til EM, VM og OL-deltakar Jim Svenøy.

I dei siste åra har rekrutteringa frå Bryn til overbyggingsklubben vore dårleg. Utanom at nokre av veteranane representerer overbyggingsklubben, er det mest i stafettane at det har vore med deltakarar frå Bryn.

Oppsummering.

Ivar Orrestein-Farstad utarbeidde i 1992 ein svært omfattande friddrettstatistikk for fridretten i Bryn. Her er mykje interessant lesnad og her er det mange namn og resultat.

Hekk og høgde var Rigmor Slatlem sine favorittøvingar.

Denne statistikken viser tydeleg at Bryn desse åra frå først på 70-talet og fram til 90-talet har hatt mange jenter og gutar med i friidrett. Statistikken viser mellom anna at i klassen for jenter 11 år er det registret 34 jenter og i 12-års klassen 43 jenter. I lengde 13 år er det 34 jenter.

Når det gjeld gutane, er det 43 noteringar på 60 m for 11-åringane og 45 i 12-års klassen. Vidare viser statistikken at det er 13 gutar 14 år som har sprunge 800 m. I kule 13 år er det 19 resultat og 32 resultat i lengde 12 år.

I.L. BRYN SOM FRIIDRETTSARRANGØR

Frå først på 70-talet har Bryn vore mellom dei mest aktive friidrettsarrangørane i Romsdal.

Av dei største arrangementa kan ein nemn:

Nordvestleikane på Bryn stadion - årvisst frå 1972

Avslutningsstemne på Bryn stadion så og seie kvart år sidan 1972

Fleire KM i friidrett på Bryn stadion

Interkretskampar på Bryn stadion

Midt-Norsk meisterskap for veteranar på Bryn stadion

Fylkesmeisterskap på Bryn stadion

Brynstafetten på Bryn stadion frå midten av 1970-talet og fram til midt på 80-talet.

Vintermila kvart år frå januar 1992

Nordvestløpet med ulike lengder frå midt på 70-talet

Årvisse terrengløp på Nerland i april

NM i hopp utan tilløp ved Hustad skole i 1973

NM i terrengløp i 1980

Innandørsstemne i Brynhallen i januar/februar frå 1979

Midt-Norsk meisterskap i innandørs friidrett i Brynhallen

Årsviss finale for Skole-cupen i friidrett i Brynhallen frå 1989

Atlanterhavsløpet med mål på Bryn stadion frå 1989

I tillegg kjem Frænameisterskap, KM i banestafettar, KM i lange løp og klubbmeisterskap

TRIM

Dei første åra i idrettslaget si historie var det ikkje noko organisert trimtilbod. Det er først frå 1970-talet og utover at det vart sett i gang aktivitetar

som tok sikte på å gi dei vaksne utanom den aktive idretten eit tilbod. Det vart mellom anna sett i gang trimkveldar på skulen.

Dette var heller ikkje så mykje Bryn som stod bak, men meir eit initiativ frå Svanhild

Forthun. Det første organiserte trimaktiviteten var truleg eit opplegg for å kunne ta prøver

for idrettsmerket.

Marie Reitan først med idrettsmerkestatuett

Ut frå dei registreringane ein har, ser det ut til å ha vore idrettsmerkearrangement i I.L. Bryn frå 1971. I dette første året har ein notert at 9 personar har greidd kravet til idrettsmerket. På denne første lista over idrettsmerketakarar står det at *Marie Reitan* dette året tok idrettsmerket for 3. gong etter statuetten. Dette vil seie at *Marie Reitan*, gromjenta til Bryn som det står i årsmeldinga, fikk idrettsmerkestatuetten i 1968. Med det var Marie den første som tok idrettsmerkestatuetten i Bryn. Den tida var det noko stort å få idrettsmerkestatuetten. Ein fekk statuetten under ei høgtideleg utdeling i Rådhuset i Oslo. Marie kan fortelje at dei første åra ho tok idrettsmerket, måtte ho ordne med alt sjølv, både organisere prøver og sende inn resultat. Mannen hennar, Bernt, vart godkjent som kontrollør, og han kunne vere nokså streng når det gjeld å få godkjent resultat. Dei første åra måtte ein greie krava for svømmeknappen for å få idrettsmerket. Det var ikkje enkelt på Farstad utan innandørs symnebasseng. Marie fortel at ho tok symneprøva ned på Farstadsanden. Der vart det målt opp den distansen ho skulle symje, og det kunne bli litt av ei kraftprøve i heller kaldt vatn og med store bølger. Det var berre det at ho skulle greie det, og det gjorde ho. Marie vedgår at det vart mykje enklare etter at idrettslaget tok til å ordne med prøver for idrettsmerket.

I 1973 oppnådde Marie å få idrettsmerkekruset og i 1983 vart det ministatuett i gull. Dei siste åra ho tok merkekrava sleit ho hardt med sjukdom, men greidde det utrulege med den sterke viljen sin. Siste gongen ho står registrert som merketakar, var i 1985. Etter det måtte ho gi seg på grunn av sjukdommen, men vil gjerne prøve igjen om kroppen vil.

Vidare på den første lista frå 1971 står det at Lillian Reitan tok idrettsmerket for 5. gong, Håkon Forthun for 12. gong, Svanhild Forthun for 4. gong og Sigmund Julshamn for 11. gong.

Frå 1971 og i mange år utover var det aukande interesse for idrettsmerket i laget. I 1972 var det 11 som tok merket. I 1974 fekk Svanhild Fothun statuetten, og Håkon fekk han i 1975. Dette året var 26 merketakarar, og det var gledeleg mange kvinner som gjennomførte prøvene til idrettsmerket. Grunnen til at det var så mange kvinner med, var at Svanhild Forthun var svært aktiv med mellom anna faste trimkveldar på Hustad sentralskule. Mange av dei som var med på desse trimkveldane, prøvde seg også på idrettsmerket. Det var også ein del av desse kvinnene som fekk mennene sine til å prøve seg.

Det store idrettsmerkeåret i I.L. Bryn var i 1978. I alt var det 34 som tok idrettsmerket. Av desse var det 5 kvinner og 1 mann som hadde greidd krava til idrettsmerkestatuetten. Dette var: *Bjørge Reitan, Edel Reitan, Kjellaug Reitan, Målfrid Reitan, Hilda Sponås og Sigmund Julshamn*. Lillian Reitan hadde greidd statuettkrava år før, i 1977. Sjølv om det var mange av dei same som tok idrettsmerket år etter år, var det i 1978 i alt 6 nye merketakarar. Året etter var det enno fleire merketakarar, 37, men det var berre ein med statuetten, *Alvhild Hansgård*. Dette året oppnådde Svanhild Fothun krava for kruset. I 1980 var det igjen eit stort idrettsmerkeår med 45 merketakarar.

Av desse var det 4 som hadde greidd krava til statuetten, *Inger Berget, Aud Farstad, Anna Løkhaug og Kirsten Sørgård*. Håkon Forthun oppnådde å få

kruset etter 21 år med idrettsmerket. 1981 og 1982 var også gode idrettsmerkeår i Bryn si historie, 42 merketakarar. *Kåre Reitan og Jorunn Brevik* fekk dette året utdelt statuetten. Desse åra var det mange nye merketakarar, men mange av desse slutta igjen etter nokre få år. Frå og med 1983 går talet på merketakarar noko ned, ikkje så mykje ned ei første åra. Talet låg på rundt 30 fram til 1988 då ein for første gong kom under 30 med 29 merketakarar. I 1991 var det 18 merketakarar og lågaste talet nådde ein i 1997 med 10.

I tillegg til dei som tidlegare er nemnde, har følgjande fått idrettsmerkestatuetten: *Ingunn Hustad* i 1984, *Synnøve Myrbø og Kjell Sigmund Vestavik* i 1985, *Tove Lindseth, Magne Nyheim og Torill Nyheim* i 1986, *Anne Marie Hegdal* i 1989, *Ivar Lindseth* i 1990, *Palmer Sjøholm* i 1991, *Anlaug Male, Per Sigmund Henøen, Jorunn Sjøholm og Einar Skarvøy* i 1993. Alt i alt er det 29 som har oppnådd å få idrettsmerkestatuetten i I.L. Bryn fram til 1999.

Etter at det var slutt med den store utdelinga av idrettsmerkestatuetten i Oslo Rådhus, var det utdeling i kvart fylke, med det utdelingar i Molde. Dei aller siste åra er det einskilte idrettslag som skal stå for utdelinga lokalt. I Bryn har ein fått høve til å kome inn i 17. mai-programmet på Hustad med utdeling av dei ulike idrettsmerkeutmerkingane.

Av dei merketakarane som var registrerte i 1971, er det i dag berre Lillian Reitan og Sigmund Julshamn som står på idrettsmerkelista for 1999. Lillian har tatt merket kvart år sidan 1968. Ho tok også idrettsmerket dei åra ho var i Nepal, og resultat vart sende til trimgruppa i idrettslaget. Tre har i dag fått idrettsmerket sin hederspris som til no er siste utmerkinga, *Målfrid Reitan, Lillian Reitan og Sigmund Julshamn*. Målfrid Reitan har sidan 1988 vore ein av pådrivarane for idrettsmerket og har i alle år stått for registrering og innsending av resultat.

Turmarsjar

Bryn kom også etter kvart med som arrangør av turmarsjar. Det var som regel 3 marsjar for året, Romjulsmarsj, ein marsj på våren og ein om hausten. Dei siste åra før OL på Lillehammer var aktive marsjar med fleire arrangement i serien *Folket i form til OL*. I 1995 vart det arrangert fredsmarsj den 8. mai med mange fleire deltakarar som også var med på Fredsmarsjen i 1945. Oppslutninga om marsjane har vore noko dårlegare dei siste åra, og det har blitt til at trimgruppa har satsa på ein eller to marsjar for året. Det har vore størst oppslutning om marsjane som har vore arrangerte saman med friluftsgudsteneste

Friluftsgudsteneste

Det har etter kvart blitt ein tradisjon å arrangere friluftsgudsteneste på fjellet haust eller vår. Det eine året har ein vore oppe ved Olavsbu og det neste ved hytta ved Skottenvatnet. Dette samarbeidet med soknerådet i Hustad har vore vellukka. Trimgruppa har stått for kunngjering, eventuell merking av løyper, kaffikoking og servering av saft for tørste turgåarar. Trass i noko vekslende vertilhøve har det vore mange som har møtt opp. I det fine turveret hausten 1999 var det godt over 100 personar på friluftsgudstene oppe ved Skottenvatnet.

Glade fjellvandrarar på friluftsgudsteneste ved Olavsbu

Fjelltrim

Den trimaktiviteten i Bryn som har auka sterkest dei siste åra, er turar på fjellet. Det har i godt over 10 år vore lagt ut bøker for å registrere turgåarar på fleire av fjelltoppane i Bryn sitt område, Melen, Sjurvarden og Rautua og i tillegg ved Skottenvatnet. Ei tid var det også lagt ut bøker på Aslaksteinen og Horberget.

For å få enno fleire til å gå i fjellet, la trimgruppa også opp eit turorienteringsopplegg nokre år, men det vart for omfattande å halde det vedlike slik at det fungerte berre nokre få år. Ein hadde her lagt ut postar i området ved Rautua og Herskarvatnet, opp mot Melen, Stemshesten og ved Skottenvatnet og Skavatnet.

Etter at det vart anleggsveg opp til Skottenvatnet rundt 1982/83, har det vore ei aukande interesse for å gå opp på fjellet frå denne sida av fjellet. Dei aller siste åra er det lagt tilrette med rastebord og bruer over bekkane som kryssar vegen. Pensjonist *Oluf Baggen* har stått for ein del av dette arbeidet. Det å ta ein tur opp til Skottenvatnet har for mange blitt den faste trimmen ein eller fleire gonger for veka, og det er folk i alle aldrar som er registrerte som turgåarar, frå 5- 80 år. Siste registreringa som vart avslutta hausten 1998, viste at det hadde vore 620 besøk på Melen, 900 på Sjurvarden og 310 på Rautua. Og når det gjeld Skottenvatnet, var det i 1998 registrert **4140** turar. Ut frå dette så er det ikkje tvil om kva tiltak i Bryn som engasjerer flest folk til fysisk aktivitet. Oppbygginga av Olavsbu har også vore med på å få fleire til å ta ein fjelltur. Steinbua til Olav Hansen har for mange blitt eit ofte nytta turmål. Trimgruppa har lagt fleire av sine fjellarrangement til steinbua, mellom samlingar for å dele ut merke og diplomar til dei ivrigaste turgåarane frå året før.

Andre mosjons- og trimtiltak

Det har i alle år sidan nyskulen på Hustad vart teken i bruk, vore ulike tilbod om innandørs trim. Ein del har gått i idrettslaget sin regi og andre meir privat. Det har vore både dame- og herretrim. Dei aller siste åra har interessa for desse tilboda vore heller lita.

I samarbeid med Bud, Fræna og Hustad Sparebank og Møre og Romsdal idrettskrets har det i dei siste 7 - 8 åra vore tilbod til Hustad pensjonistforening om pensjonisttrimmen *Den Gylne Spaserstokk*. I tillegg har det vore fast trimopplegg på møta til pensjonistforeninga. Det aller siste tilbodet er friluftsturar for pensjonistforeninga med ein 2-timars ettermiddagstur opp til ein gong for veka vår og haust.

S K I I D R E T T

Ein skulle tru at eit idrettslag i eit område som låg heilt ute ved havet, ikkje hadde nokon skiaktivitet, men dette stemmer ikkje. Bryn har hatt ein del skiaktivitet. Sjølv om det er ein del av dei yngste som har drive aktivitet i bakkane på Tusten, kan ein seie at det er langrenn som har vore skiaktiviteten i Bryn.

Først og midt på 1950-talet vart det mellom anna arrangert langrenn på Skotten og oppe i Vassenden ved Hostadvatnet. Her hadde ein både hopp og langrenn.

Etter at sentralskulen vart bygd ved Nerlandsskiftet, var det området her som vart nytta til langrenn. I slutten av 1960-talet vart det arrangert langrenn frå skulen og innover mot fjellet, Horberget og Aslaksteinen. I denne tida hadde også Bryn deltakarar med i guteklassane i kretsrenn, men noko langrennsmiljø vart det ikkje. Noko seinare, på slutten av 1970-talet vart det arrangert fleire klubbrenn i området ved rundt Flygaren. Ein fekk no ein periode med gode snø-

forhold, og det vart ein del gutar som trena for langrenn og vart med på sonerenna som vart arrangerte i lysløypene rundt i Fræna og Eide. På det meste var det ein 6 - 8 gutar som var med saman med 2 - 3 vaksne. Bryn stilte også med fleire deltakarar i Frænameisterskapa i langrenn i fleire år først på 1970-talet og utover. Etter at det vart stilt større krav til løyper og utstyr og ein fekk fleire år med dårlege snøforhold, vart det slutt med dei lokale langrenna.

Dei siste 10 - 15 åra er det framleis brynarar som er med i langrenn. Det er mest i lokale turrenn dei er med på når ein ser vekk frå Birkebeinarane. Bryn har heilt sidan 1972 hatt deltakarar i Birkebeinerrennet. Først var det berre Sigmund Julshamn som var med, men etter nokre år kom Håkon Forthun med, og så kom Arvid Terje Hjelset, seinare Hans Inge Farstad, Stig Breivik var med i 1998 og i 1999 debuterte Martinus Lervåg.

Handballgruppa 1978-1999

Håndballgruppa startet i november 1978 og første styret besto av Anne Marie Hegdal som leder og med seg i styret hadde ho Britt Eli Tungehaug, Torbjørg Farstad, Kristin Stokke og Siri Haukås. Astrid Sandblåst og Wenche Årsbog var på varmannsplass. I januar 1979 trakk Anne Marie Hegdal seg ut av styret og Britt Eli ble valgt som formann/leder.

Damelaget startet treninga i november 1978 med trener Arne Gripp fra Molde. Men pga lang reise sluttet han etter et par måneder. Damene trente så på egen hånd inntil Tommy Fidje overtok. Han sluttet i august. Mariann Samuelsen fra Elnesvågen tilbød seg å trene videre mot at EIL,s 15 års lag fikk låne hallen til trening. 22. oktober samme år overtok Pia Gyldenskog treninga av damelaget.

I januar begynte jentetreninga med Anne Marie Hegdal som trener. Senere overtok Greta Haga. Fra oktober startet treninga for 8-12 års jenter med Torill Farstad som trener.

Det ble også innkjøp drakter (2 sett) pr lag. Både piker 15 år og damelaget ble påmeldt i serie. Damene ble uten poeng, mens jentelaget kapret 8. plassen med hele 13 poeng.

Som en påskjønnelse fikk pikelaget en tur til Trondheim på Talbot Mini Cup. I 1980 var det Nikoline Nerlandsrem som hadde overtatt formannsjobben. Damene kaprer noen poeng, mens P 15 fortsetter der de sluttet året før. Også P 13 kom godt i gang. Pia Gyldenskog trente laget sesongen 79/80. Etter dette tok Per Erik Fonkalsrud over. Han var selv tidligere 1. div.spiller. Alle trenere har så langt vært gratis, gruppa har bare utbetalt reisegodtgjørelse.

I sesongen 81/82 hadde gruppa med lag både i P13, P15 og Damer. Og framgangen var gledelig.

P15 ble nr 4 mot 8. plass året før. P13 ble nr 5 i sin første sesong. Damelaget hadde også framgang fra sin poengløse åpningssesong. Laget vant 3 kamper og endte nest sist. Brynjulf Hustad hadde tatt over treneransvaret for damelaget og delte også ansvaret for P15 sammen med Signe Havnes. Annlaug Gundersen trente P13. Ellers hadde gruppa deltakere med både på dommerkurs, lagleder-kurs og sekretariatkurs.

I 83-sesongen var Jorun Hustad formann. Dette året var det to lag i P14, der Bryn I ble nr 3. Damelaget ble nr 6, Brynjulf trener damene, mens Annlaug, Signe og Liv Solveig tar seg av rekrut-tene..

Ivar Sandblåst var formann i -84 og gruppa har 6 lag påmeldt: damelag (D5) og P16, P14, P12 og G14, første og eneste gang Bryn har hatt med guttelag i handball. Som en påskjønnelse for fin innsats fikk to 16-årslag tur til DET NYE-cupen i Drammen. Bryn slo ut både Elverum, Moelv og Tiller og ble nr 2 i sin pulje. Damelaget og P16 fikk det året Alf Pettersen fra Averøy som trener. Nå kjørte handballgruppa altså med 5 lag.

I november i 1985 lå faktisk damelaget til Bryn best an i serien, men for første gang registrerte gruppa underskudd på regnskapet. I 1986 hadde gruppa med 4 lag og dette året spilte damene seg opp fra 5. til 4. divisjon med Rolf Blomvik som trener. P16 ble nr 2, P14 nr 6 og P12 vant sin pulje det året. Gruppa arrangerte egen romjuls-cup og damene deltok i Børse-cupen. Handballgruppa kjøpte en 15-seters buss det året for å kjøre lagene til borter-kampene.

Ivar Sandblåst fortsetter som formann også i året -87. 5 lag er påmeldt og damelaget og P16 har igjen Alf Pettersen som trener.

14 års laget fra 1993 - 1994 Stående fra v: Veronika Eriksen (trener), Hilde Merethe Male, Nina Helberg, Marita Vågen, Unni Løkhaug og Therese Halås. På kne fra v: Mai Jorunn Morsund, Ramona Farstad og Therese Flataker.

Åsmund Amundsen tok over formannsjobben i 1988-89. Annlaug Gundersen trener damene og P16. Ellers er det May Lis Lindseth, Ann Kristin Gundersen, Catrine Olsen og Signe Havnes som har ansvaret for rekrutt-treninga. Seks lag er påmeldt. P12 er blitt kretsmester og damelaget kom på 4. plass.

Ståle Løkhaug har formannsansvaret i 1990, men allerede i februar trekker Ståle seg etter "uoverensstemmelser med hovedstyret", og Ivar Sandblåst overtar som "midlertidig" formann. Gruppa arrangerer julecup og er med i Peter Wessel-cup i Larvik og Midtnorsk Mesterskap i Selbu. Også Rosecupen får de med seg - og skikkelig interesse sammen med treningsiver gjør at hele to lag blir kretsmestere: P12A som i fjor, og damene toppet 5. divisjon. Annlaug trener damene og i de yngre lagene finner vi Janne Amundsen, Ann Helen Sandblåst, Gunnhild Lervåg, Anne Lise Male og Anne Lise Sandvik som trenere.

I 1991 er det Øyvind Nerland som har formannsvervet. Styret fordeler ansvarsjobber og arbeidsoppgaver til: festarrangement, Barnas Dag, cupturner, lotterisaker, treningstider, trenerspørsmål, spillermøter, klubb utvikling, aktivitetsplaner og tre-

ningsavgift. Rolf Blomvik trener damer og P16. Damene rykte desverre ned, mens P16 ble nr to. P14 ble suverene vinnere av serien samt sluttspillet og påskjønnelsen ble tur til Peter Wessel-cup i Larvik og til Midtnorsk på Hemnesberget.

I 1993 finner vi igjen Ivar Sandblåst med formannsklubba. Ann Kristin Gundersen og Eva Nerlandsrem er ansvarlige for trenerjobben til damene og P16. Men for lite spillere gjorde at en måtte trekke P12 laget fra kretsserien. Damer og P16 fikk tur til Orkdalcup der P16 vant sin klasse, mens damene endte på 3. plass, men ble nr fire i serien.

Damelaget. Fra venstre bak: Gerd Hilde Løvik, Sandra Gundersen, Tanja brevik, Katrine Skarseth, Cathrine Olsen, Heidi Myren og Eva Nerlandsrem. Foran fra v: Marita Midthaug, May Lis Lindseth, Vivian Sæther, Liv Anne Farstad og Ann Kristin Gundersen.

I 1994 er det Bendik Ove Nerlandsrem som har formannsansvaret og kona Eva trener Damene. Handball-lotteriet - der forbundet pålegger klubbene å selge lodd - går fortsatt noe tregt. Desverre må gruppa dette året trekke P16 fra kretsserien fordi laget har for lite spillere. P14 gjør det godt og laget får være med i Fakkelfstafetten før olympiaden. En bra sesong der damelaget spilte seg opp og vant til slutt over "erkerivalen" Elnesvågen.

Ivar Sandblåst overtar som formann igjen, men trakk seg og nestformann Erling Reitan tok over. Gruppa kjøper inn nye draktsett og bagger.

Damelaget utviklet et positivt sosialt samvær også utenfor banen, forteller årsberetninga. Var med på turneringer både i Kristiansund og Orkanger. Juleavslutninga ble lagt til Storholmen med senere vårlig avslutning i Kristiansund.

John Gautvik ble formann i 96/97-sesongen. Ann Kristin tok treneransvaret for Damer og P16, og Damene endte til slutt på 3. plass. Det viser seg etter hvert å bli litt vanskeligere å skaffe penger til drift. Dansetilstelningene som langt ut i 90-åra var en sikker inntektskilde, sviktet total. Loddene fra forbundet blir vanskeligere å selge for hvert år. Styret må engasjere seg mer i arbeidet med å skaffe penger til drift og treningsavgift må pålegges. Damelaget endte på 3. plass, mens P16 kom så vidt under middels.

Damelag med mange bragder for Bryn. Bak fra v: Annlaug Male, Trine Lervåg, Liv Solveig Løkhaug, Margareth Sandvik, Linda Sandblåst, Lilly Aas, Verinoka Sandblåst og Gunnel A. Lindseth. På kne fra v: Kristina Farstad, Kari Lyngstad, Ann Kristin Gundersen, Tone Marita Gundersen, Vibeke Reitan og Marit Reitan. Foran: To små som vil bære håndballen i Bryn videre i framtiden.

Odd Henry Sandblåst tok over våren 1997 og har gjort en god jobb med gruppa. I 1998 hadde gruppa med Damelag og P14 samt lag i aktivitetsserien. P16 laget måtte trekkes da gruppa ikke greidde stille med mange nok spillere. Svein Pedersen startet med å trene damene, men Ann Kristin Gundersen tok over etter kort stund. Målet var å bli blant de tre beste, det oppnådde

laget med glans. Et sammensveiset godt lag med tæl og som fortsatt kan brenne mye krutt når trengs, i følge treneren. Ann Elin Skutholm var oppmann for damene og Linda Havnes Farstad trente P14, mens Nina Helberg og Eva Nerlandsrem tok seg av aktivitetsserien. I fjor var det Ann Kristin som trente damelaget, mens Odd Henry tok seg av P14.

Styret fikk en lei sak i starten. Region Midt-Norge forlangte innbetalt en gjeld på kr 14.000.-, faktisk en gjeld som hadde stått ubetalt siden 1992-sesongen. Dette måtte betales før en fikk melde på lag. Ellers kom det inn en god del penger ved salg av reklameskilt i hallen, Barnas Dag og basar. Damelaget var på turnering til Orkdal før seriestart.

Odd Henry er også gruppeleder når vi feirer vårt 50-års jubileum. Desverre må handballgruppa gå inn i det nye tusenåret uten damelag. Det har vært vanskeligere i de siste åra å finne nok aktive til de ulike lag. Ellers er det fortsatt økonomien som er problematisk. Penger er -som i så mye annet- grunnlaget for drift og størrelsen på inntekten vil også avspeile aktiviteten i gruppa. Gruppa har fått satt opp en spilleautomat på Heimen Dagligvare, den har så langt gitt brukbart utbytte.

I inneværende år er det Inger Marie Male som trener P15. Kristin Male og Odd Henry Sandblåst har treneransvaret for P13, mens Eva Nerlandsrem og Heidi Nyheim tar seg av P 11. Renate Skutholm og Gunnhild Sørgård har ansvaret for 10-års laget.

Dette utgjør fire lag i aldersbestemte klasser Det skulle derfor ligge godt til rette for at vi melder på damelag igjen, kanskje allerede neste år.

Formenn i hovedstyret for idrettslaget Bryn gjennom

1949-1951	Alfred Johnsen
1952-1956	Peder Sandblåst
1956	Lars Lillevevang
1957	Iver Sandblåst
1958	Ove Farstad
1959	Einar Orø
1960	Knut Frantsnes
1961-1964	Herlof Farstad
1965-1966	Brynjulf Hustad
1967-1974	Herlof Farstad
1975-1979	Odd Hustad
1980-1981	Brynjulf Hustad
1982-1987	Herlof Farstad
1988-1989	Sigmund Julshamn
1990-1999	Herlof Farstad
2000 -	?

Kjære idrettsvenner og bygdefolk!

Som hovedsponsor for IL Bryn gjennom en årrekke vil vi gratulere Dere med **50 års Jubileet** og takke Dere for samarbeidet så langt og for at Dere valgte oss som bankforbindelse.

Vi har hatt mange samarbeidsprosjekt på gang gjennom årenes løp, på forskjellige nivå. I dag har vi «løpende» samarbeidsavtaler med 3 ulike grener i IL Bryn: Fotball, friidrett og håndball.

I lokalsamfunn i Fræna har idrett, foreninger og organisasjoner alltid hatt en sterk posisjon. Folk er knyttet til kulturell virksomhet ikke bare i en retning, med både innen idrett, musikk og andre aktiviteter samtidig.

BFH-Sparebank støtter aktivt opp om IL Bryn sine mange aktiviteter gjennom avtalefestet sponning, samt andre direkte og indirekte bidrag. Dette er i tråd med den idrettslige og kulturelle «oppbacking» som BFH har prioritert i lengre tid i Fræna Kommune.

Banken håper at dette vil være til nytte for spesielt barne- og ungdomsarbeidet, samtidig som vi håper å bidra til positive bindinger mellom enkeltmennesker. Hver på vår måte må vi alle bestreve oss på å være lagspiller med ansvar for at disse positive aktivitetene fortsetter.

Bud, Fræna og Hustad Sparebank er en bygdebank og kjenner derfor det ansvaret som lagspilleren har. Bygdebanken har vært på banen i Hustad/Farstad regionen siden 1903, da Hustad Sparebank ble stiftet. 96 år har gått siden den gang og mye er forandret siden da. Men, BFH-Sparebank er åpen for å tilpasse seg de nye forholdene og endringene i kundenes behov etter banktjenester, i takt med tiden.

Til alle folk i «Brynland», hjertelig tillykke med 50 års jubileet!

Velkommen innom din økonomipartner, BFH-Sparebank. Benytt oss, det lønner seg!

Vennlig hilsen

BFH SPARE BANK

Harald Mahle
Harald Mahle
Adm. Banksjef

Einar Henøen
Einar Henøen
Markedssjef